

Giới thiệu Cô Hầu Gái Của Tôi

Truyện kể về một đôi thanh mai trúc mã cùng nhau lớn lên, thế nhưng gia thế của họ lại quá chênh lệch: anh là thiếu gia gia đình quyền quý, nàng chỉ là con của một người hầu.

Bạn đang đọc truyện *Cô Hầu Gái Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

Vào một ngày mùa đông giá rét, trong một căn biệt thự nọ.

- Người đầu mau đem nước và khăn vào đây.

Tất cả mọi người đều đang tập nập chạy ra chạy vào vì hôm nay là ngày sinh của phu nhân Phương. cùng lúc đó phía dãy nhà ở của người hầu cũng đang có một ca sinh... Và cuối cùng sau 1h đồng hồ thì..

- Oa...oa...oa...oa...

Trong căn phòng của bà Phương đã hạ sinh được 1 thiếu gia khôi ngô, tuấn tú. Bà Phương cùng chồng là ông Hoàng đặt tên cho đứa bé là Đại Phong. Sau khi cậu đc hạ sinh thì cũng là lúc đứa bé của cô hầu gái kia cũng ra đời, nhưng khi vừa sinh đứa bé này xong thì cô hầu gái đó cũng qua đời. Những người hầu trong nhà đặt tên cho đứa bé gái đó là Như Nguyệt.

(t/g: Đại Phong sẽ gọi là cậu, còn Như Nguyệt sẽ gọi là nhỏ nha m.n.)

----- Thời gian đưa ta đến 6 năm sau-----

- Như Nguyệt đứng lại cho dì mau!!!

- K đầu cháu mún ăn nó cơ.

Nhỏ năm nay cũng đã tròn 6 tuổi. Đó là một cô bé hồn nhiên, vô tư nhưng cũng rất nghịch ngợm và cứng đầu. Hôm nay nhỏ lại vô bép lấy trộm bánh để ăn. Nhỏ chạy đến một khu vườn thì thấy một cậu bé đang ngồi ở đó, không còn thời gian nữa nhỏ liền chui xuống chiếc bàn chỗ cậu bé kia đang ngồi. Cậu bé thấy vậy khó hiểu, cau mày nhăn nhó. Cậu ghé xuống bàn thì thấy cậu đang ngồi đó.

- Này cậu...

- Suyt

Nhỏ giờ tay ra hiệu với cậu là nên giữ im lặng. Cô người hầu chạy tới thấy cậu đang ngồi đó cô vội vàng cúi người chào.

- Chào cậu chủ. Cậu chủ vừa nãy có thấy cô bé nào chạy qua đây k?

Cậu lắc đầu tỏ vẻ k biết. Cô người hầu biết ý liền chạy ik.

Sau khi thấy cô người hầu đi rồi thì nhỏ ms chui ra từ chiếc bàn lên, vẻ mặt hớn hờ.

- Cậu là ai vậy?

Lúc này cậu lên tiếng hỏi nhỏ.

- Tôi tên là Như Nguyệt. Vậy còn cậu?

- Tôi là Đại Phong.

-Nè cho cậu 1 cái.

Nhỏ giờ chiếc bánh vừa lấy ra cho cậu. Lúc đó thì cậu k muốn lấy nhưng khi nhìn nhỏ ăn ngon như vậy thì cậu liền cầm chiếc bánh lên rồi ăn.

- Vậy cậu làm gì ở đây?

Cậu vừa ăn vừa hỏi nhỏ.

- Nghe các di nói tôi là người hầu trong nhà này.

- Vậy tôi là chủ nhân của cậu.

- K thể nào.

- Sao không thể cơ chứ. tôi là cậu chủ của căn biệt thự này mà.

- thật sao?

- um.

Nhỏ quay sang nhìn cậu vs đôi mắt sáng chơi.

- Cậu sướng ghê đc sống trong 1 tào lâu đài to như vậy.
- tất nhiên rồi.
- Vậy ...chúng ta làm bạn được k?

Nhỏ giờ tay ra trước mặt cậu tỏ ý muốn kết bạn. Ban đầu cậu còn cau mày nhăn nhó đến khó hiểu nhưng rồi cũng bắt tay với nhỏ. Từ đó nhỏ và cậu trở thành 1 đôi bạn thân, có thể nói rằng đó là một đôi bạn thanh mai trúc mã. Tuy 2 đứa học ở hai ngôi trường khác nhau nhưng mỗi khi đi học về thì nhỏ và cậu lại rủ nhau đi chơi. Những lúc cậu ốm thì nhỏ thường chăm sóc cho cậu. Nhưng khi nhỏ bị ốm cậu rất muốn đến thăm nhưng không được vì những người hầu khác sợ nhỏ sẽ lây bệnh cho cậu.

-----Trời ık xa mãi-----

Giờ nhỏ và cậu đề đã học lớp 5. Nhỏ cũng đã lớn rồi, cũng ra dáng con gái rồi nhưng tính cách của nhỏ vẫn như vậy không hề thay đổi chút nào. Cậu thì giờ cao hơn nhỏ, nhìn trông rất tuấn tú.

Vào một hôm trong khi cậu và nhỏ đang chơi đùa thì có một chiếc xe ô tô đi vào trong nhà. Từ trên xe bước xuống là một bé gái có mái tóc dài óng ả, kèm theo một chiếc kẹp tóc nơ màu hồng, mặc một chiếc váy cũng có màu hồng trông thật giống một con búp bê vậy. Rồi tiếp theo sau đó là 1 người đàn ông và 1 người phụ nữ bước xuống. Ông Hoàng và bà Phương từ trong nhà đi ra.

- Chào anh chị. Hôm nay quý hóa quá được anh chị đến chơi.

Bà Phương lên tiếng chào hỏi.

- Chào anh chị, chúng tôi hôm nay đến chơi nhân tiện có chút quà mọn mong anh chị nhận cho.

Ông Trương cầm hộp quà rồi đưa cho bà Phương.

- Vậy đây là con gái nhà anh?

Ông hoàng nhìn thấy cô bé thì liền hỏi.

- Đúng vậy, nó là con gái tôi tên là Mỹ Lệ. con gái mau đến chào hai bác đi.

Cô từ tốn đi đến cúi chào bà Phương và ông Hoàng.

- vậy con trai của anh chị đâu?

Bà Hà lên tiếng.

- à Đại Phong nó đang chơi ở đằng kia để tôi gọi nó đến chào hỏi anh chị.

- Không sao đâu, tụi trẻ còn nhỏ cứ cho chúng nó vui chơi. Mỹ Lệ hay là con ra đằng kia chơi cùng anh Phong nha.

Bà Hà ân cần bảo Mỹ Lệ, rồi cả hai gia đình cùng vào trong nhà. Cô thì đi theo con đường đã được chỉ để đến chỗ cậu.

(t/g: Mỹ Lệ sẽ gọi là cô nha m.n)

Nhỏ và cậu đang chơi thì thấy cô đi đến. Gia đình cậu và gia đình cô cũng đã quen biết nhau từ lâu rồi vì vậy là cậu và cô cũng quen biết nhau. Cô đi đến thấy cậu liền ôm lấy cậu.

- Đại Phong em nhớ anh lắm đấy.
- Con nhỏ này cô là ai vậy?
- Em là Mỹ Lệ này anh Phong.

Cậu đẩy cô ra.

- Thì ra là cô.
- Đúng vậy là em đây.

Cô lại chạy tới ôm cậu, lần này theo phản xạ cậu lại đẩy cô ra. Lúc này cô mới chú ý đến là nhỏ đang đứng ở đây. Cô cau mày nhìn kĩ nhỏ từ trên xuống dưới.

- Cô gái này là ai vậy?

Cô quay sang hỏi cậu.

- Đó là Như Nguyệt bạn tôi.

- Chào tiểu thư tôi tên là Như Nguyệt.

Nhỏ đi đến tươi cười chào cô nhưng đôi lại nhỏ cũng chỉ nhận được ánh mắt khinh bỉ của cô dành cho nhỏ. cậu không muốn đứng lâu nữa liền đi đến kéo tay nhỏ.

- Nguyệt chúng ta đi chơi chỗ khác.

- Anh Phong cho em đi với.

Cô thấy vậy liền chạy theo. cả bà người họ đi đến 1 bãi cỏ gần đó. Cứ khi nào cậu và nhỏ ở cạnh nhau là cô lại chạy tới sen vào giữa họ.

Bạn đang đọc truyện *Cô Hầu Gái Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

Sau một ngày mệt mỏi vì phải chơi đùa với mỹ lệ, cậu liền đi tắm rồi xuống nhà ăn cơm. Nhỏ vẫn luôn luôn là người đứng bên cạnh để phục vụ cho cậu. Nhìn đĩa bánh trên bàn nhỏ thèm lắm, biết được tính của nhỏ cậu liền lấy ngay 1 chiếc bánh rồi nhanh tay đưa ngay cho nhỏ. Nhỏ vui lắm liền cầm chiếc bánh và giấu vào túi áo.

-Đại phong.

-Dạ.

Câu nói của bà Phương khiến cho cậu và nhỏ đều phía giật mình.

-Ta và ba con đã quyết định rằng sẽ cho con đi du học bên Mỹ.

-Con không muốn đi.

Cậu rất ngạc nhiên vì quyết định của ba mẹ mình và tất nhiên là cậu phản đối chuyện này. Cậu không muốn đi đâu cả, cậu chỉ muốn được ở nhà, được ở bên cạnh nhỏ.

-Chúng ta đã quyết định mai con sẽ đi. Giờ ta không muốn bàn cãi về chuyện này nữa.

Nhỏ nghe được chuyện này cũng buồn lắm vì cậu là người bạn duy nhất của nhỏ, nhỏ cũng không muốn cậu đi chút nào. Vậy là sau bữa tối nhỏ bỏ về phòng với bộ dạng thẫn thờ. Nằm trên giường nhỏ suy nghĩ về chuyện ban nãy.

-Này heo mập đang nghĩ gì vậy?

-Cậu...BINH...

Bỗng dưng cậu xuất hiện, nhỏ vùng dậy bắt chọt va đầu vào cậu.

-Sao cậu lại ở đây?

Nhỏ vừa xoa đầu vừa hỏi cậu.

-Thì đến để gặp cậu.

-Gặp tui làm chi?

-Về chuyện ban nãy...nếu cậu không muốn tui có thể không đi nữa...

-Không sao đâu...mà ông bà chủ làm như vậy là vì lợi ích của cậu làm sao có thể vì tôi mà phá hỏng hết tương lai sau này của cậu được.

Nhỏ quay lại tươi cười nói với cậu.

-Vậy tại sao cậu phải khóc?

-Tôi...

Dù có cố gắng để cười nhưng nhỏ vẫn không thể giấu đi những giọt nước mắt của mình được. Cậu lấy chiếc khăn tay ra lau nước mắt cho nhỏ.

-Rồi tôi sẽ quay trở lại sớm thôi mà, chúng ta sẽ lại cùng nhau chơi, cùng nhau ăn bánh...nhưng có khi lúc đó cậu thành con heo mập mất rồi.

-Này ai là heo mập cơ chứ. Cậu đứng lại đây ngay.

-Ế heo mập tấn công.

-Đứng lại ngay.

Cậu và nhỏ cùng nhau chơi đùa suốt buổi tối. Cả hai người đều mong rằng thời gian có thể ngừng trôi để họ sẽ mãi mãi là bạn và sẽ k bao giờ xa cách. sau khi chơi đùa đã thấm mệt cậu và nhỏ về phòng của mình. Nhỏ đi về phòng liền nằm ngay ra giường, suy nghĩ 1 lúc nhỏ liền vùng dậy mở ngăn kéo ra và lấy những sợi dây đàn. Nhỏ ngồi hí hoáy đan những chiếc vòng đó thành một chiếc vòng. Chiếc vòng như chính tình cảm mà nhỏ dành cho cậu. Đến khi nhỏ làm xong thì cũng đã khuya rồi, nhỏ thiếp đi lúc nào cũng không hay.

Sáng hôm sau thức dậy nhỏ mới biết là mình ngủ quên, Nhỏ vội vàng chạy ra ngoài. Nhỏ vừa chạy ra đến cửa thì gặp cậu

- Ủa Phong sao cậu vẫn còn ở đây?

- **Vậy còn cậu đang định làm gì?**

- **thì đang định đến chỗ cậu. Cậu mau giờ tay cậu ra đi.**

- **ukm.**

cậu giờ tay ra phía nhỏ. nhỏ hôn hồ lấy một chiếc vòng rồi đeo vào tay cậu.

- **Làm gì vậy?**

- **Tặng cậu đấy. đây là vòng tay tình bạn mà tôi tự làm. tôi 1 cái và cậu 1 cái.**

nhỏ giờ tay bên kia của mình lên cho cậu xem chiếc vòng của nhỏ. Cậu mỉm cười vui vẻ nhìn chiếc vòng tay mà nhỏ tặng cho mình.

Bạn đang đọc truyện *Cô Hầu Gái Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3

(Đạo này mình có hơi bận học nên không đăng được nhiều chương, nhưng mong mọi người ủng hộ cho truyện của mình nhiều nhiều nha. Cảm ơn mọi người vì đã theo dõi truyện của mình.)

Chap 3:

- -Cậu chủ đến giờ phải đi rồi.

- -Um. Vậy...tạm biệt nha Như Nguyệt...

- -Um, tạm...biệt...Đại Phong...

Rồi cậu quay đi ra xe, khi đi lên xe rồi cậu vẫn quay lại nhìn nhỏ. Nhỏ đưa tay lên vẫy chào tạm biệt cậu.

‘ Như Nguyệt, dù có đi xa đâu đi chăng nữa nhưng hình ảnh của cậu mãi trong tim tớ và tớ muốn nói với cậu rằng Như Nguyệt à...tớ thích cậu.’

~~~~~ 4 năm sau ~~~~~

Đã được 4 năm trôi qua kể từ ngày mà cậu ra nước ngoài du học. Nhỏ giờ cũng trở thành một thiếu nữ, nhỏ có một mái tóc dài đen mượt, nước da trắng hồng. Nhỏ đã nhận được 1 suất học bổng vào học tại Học Viện Ngôi Sao nơi nổi tiếng về cách đào tạo các ngôi sao trẻ. Trong suốt thời gian cậu không có ở nhà nhỏ chả có ai chơi cùng nên cũng chỉ biết cắm cúi vào học và công việc nhà. Còn cậu suốt 4 năm qua không hề có 1 tin nhắn hay 1 cú điện thoại gọi về cho nhỏ.....có lẽ cậu đã quên nhỏ rồi chăng....

- -Nguyệt ra chợ mua đồ đi ít đồ.

Đang trong phòng học bài thì Di Lan đi vào gọi nhỏ đi mua đồ...cuối cùng nhỏ lại phải lẻo đẻo đi ra chợ mua đồ. Sau khi đã đi khắp khu chợ mua đủ đồ nào là rau, đồ ăn, đồ uống, gia vị...mọi thứ đều đã đủ nhỏ lại phải một mình ôm hết đồ này về. đang đi trên đường thì bỗng chiếc túi bị thủng làm những quả táo rơi khắp nơi, nhỏ đặt đồ xuống và đi nhặt từng quả. Nhặt đến quả cuối cùng thì nhỏ không thấy đâu vậy là nhỏ phải đi tìm. Thấy quả táo ở phía trước nhỏ vui mừng đi đến nhặt nhưng chưa kịp nhặt thì nhỏ thấy 1 cánh tay khác đã cầm quả táo lên. Nhỏ ngược lên nhìn thì ra đó là 1 chàng trai.

- Quả táo này là của cô?

Chàng trai hỏi.

- Uhm, vậy...tôi có thể lấy lại đc chứ?

Chàng trai đưa quả táo cho nhỏ. Nhỏ tươi cười cầm lấy quả táo rồi đút vào túi ngay, lúc đó chàng trai thấy chiếc vòng tay của nhỏ...

‘ chiếc vòng tay đó....không nhẽ đó là...Như Nguyệt...’

- Cảm ơn anh.

Nói rồi nhỏ cầm giỏ đồ rồi đi về. chàng trai đứng đó nhìn nhỏ rồi mỉm cười.

- Cậu chủ đến lúc về rồi.

Về đến nhà nhỏ liền đi thẳng vào bếp dặt đồ xuống bàn rồi nhỏ bắt tay vào công việc nấu ăn của mình. Trong khi đó phía ngoài sân của khu biệt thự một chiếc ô tô sang trọng đi vào. Từ trên xe bước xuống là một chàng trai, những người hầu trong nhà thấy chàng trai thì liền cúi đầu chào.

- - CHÀO MỪNG THIẾU GIA TRỞ VỀ NHÀ!

Và chàng trai đó chính là cậu- Đại Phong. Sau 4 năm ở nước ngoài cuối cùng cậu cũng đã trở về ngôi nhà của mình, trở lại nơi đã có biết bao kỉ niệm giữa cậu và nhỏ. Cậu đi lên phòng của mình, vừa bước vào phòng cậu liền nằm ngay ra giường vì mệt mỏi sau chuyến đi dài đó. Nhắm mắt lại cậu lại nhớ tới hình ảnh của nhỏ lúc đó. Cậu không thể nào tin vào mắt mình rằng cậu lại có thể được gặp nhỏ. Suốt 4 năm trời ấy lúc nào cậu cũng nghĩ đến nhỏ. Giờ cậu đã về rồi, cậu sẽ không đi đâu nữa...cậu sẽ mãi mãi ở bên cạnh nhỏ.

Dù là cậu đã về nhưng nhỏ vẫn không hề hay biết. nhỏ chỉ chăm chú vào công việc của mình.

-----chap này đến đây nha mọi người....cậu đã trở về và cũng đã gặp nhỏ nhưng chỉ có nhỏ là người không biết chuyện này. vậy sau khi cậu về sẽ có những chuyện gì xảy ra? đón đọc chap sau nha mọi người.-----

Bạn đang đọc truyện *Có Hầu Gái Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

Chap 4

Sau khi tắm xong thì cậu xuống dưới nhà ăn cơm. Những món ăn được sắp xếp đầy đủ trên bàn. Cậu đi đến rồi ngồi xuống bàn ăn, những món ăn trên bàn được trang trí rất tỉ mỉ nhưng không quá cầu kì mà cách trình bày rất đơn giản. cậu lấy đũa gắp thử 1 món lên ăn...thật sự hương vị của món ăn đều rất khác biệt.

-Những món này là ai làm vậy?

-Dạ cậu chủ những món này đều do Nguyệt làm. Có vấn đề gì hay sao ạ?

-Không cần...chúng rất là ngon.

Sau 4 năm trời đó cậu không ngờ rằng nhỏ lại thay đổi đến vậy. ngày đầu tiên về nhà đc ăn món mà nhỏ nấu điều này khiến cậu rất vui.

Ăn no đến đâu cả bụng cậu ra ngoài vườn đi dạo 1 lúc rồi mới đi đến gặp nhỏ. Cậu đến khu vườn ngày ấy, nơi cậu và nhỏ vẫn thường rủ nhau ra chơi. Ra đến khu vườn thì cậu rất ngạc nhiên...khu vườn không hề thay đổi chút nào. Cậu đi đến chỗ chiếc bàn nơi cậu và nhỏ gặp nhau lần đầu tiên. Quay sang bên kia là cây hoa anh đào gần đó còn có 1 chiếc xích đu. Con đó nhẹ nhàng thoáng qua, cánh hoa rơi xuống, trên chiếc xích đu nhỏ đang tựa mình ngủ. mái tóc dài của nhỏ bay theo cơn gió làm che mất nửa khuôn mặt, bộ váy màu trắng làm nổi bật nhỏ giữa khung cảnh đó. Nhỏ giống như 1 tiên nữ đi lạc rồi ngủ quên ở đây. Cậu đi đến gần hơn rồi ngồi lên chiếc xích đu và ngắm nhìn nhỏ. Cậu vén mái tóc của nhỏ ra phía sau, bỗng nhỏ tỉnh dậy, thấy có ai đó đang ngồi cạnh mình nhỏ quay sang.

-A...anh chàng lúc sáng. Sao...sao anh lại ở đây?

-Vậy cô thử nói xem sao tôi lại ở đây?

-Không hề...anh là...ăn trộm...

Nhỏ hét to lên nhưng rồi lại bị cậu bịt miệng lại.

-Ngốc vừa thôi chứ..mình là Đại Phong đây.

-...ạ...ong...? (Đại Phong)

-Cậu nói gì?

Cậu nhún mày hỏi nhỏ rồi ms chợt nhận ra mình vẫn còn bịt miệng nhỏ...cậu vội bỏ tay ra.

-Thế cậu là Đại Phong thật sao?

-Cậu nghĩ tớ là cái gì?

-Vậy mà cứ tưởng cậu là trộm...

Không gian yên tĩnh hơn.

-Sao vậy?

-Cậu...có còn giữ...cái vòng tay không...?

Nhỏ áp úng hời cậu, cậu cười rồi giơ cánh tay trái lên cho nhỏ nhìn.

-Oa cậu vẫn còn giữ nó.

Nhỏ rất là vui mừng khi nhìn thấy cậu vẫn còn giữ chiếc vòng, thật sự điều này khiến nhỏ như muốn khóc lên vì quá vui mừng, thật sự cậu không hề quên nhỏ, cậu thật sự vẫn luôn coi nhỏ là bạn.

-Vậy mà mình còn tưởng cậu sẽ vứt chúng đi cơ chứ.

BINH!!!- sao lại đánh mình...

Nhỏ xoa đầu nhăn nhó hỏi cậu, cậu đứng dậy.

-Ngày mai mình sẽ bắt đầu đi học, những món ăn ban nãy...chúng rất ngon đấy...

Rồi cậu bước đi lên phòng, Nhỏ thì vẫn ngồi đó xoa cái đầu tội nghiệp của mình nhưng khi nhớ lại câu nói của cậu ban nãy nhỏ lại bật cười...rồi nhỏ cũng đi về phòng của mình. Hôm nay nhỏ thực sự thực sự rất rất vui...sao mấy năm xa cách cuối cùng nhỏ cũng có thể gặp lại cậu. Cả đêm nhỏ chả ngủ đc vì vậy mà nhỏ dậy từ rất sớm, nhỏ xuống bếp chuẩn bị thức ăn. Khi đã chuẩn bị xong tất cả các món đầy đủ nhỏ lên chuẩn bị đồ đi học.

-Con chào di!

Ra đến cổng thì nhỏ gặp di Lan đang quét dọn ngoài cổng.

-Đi học hả con?

-Vâng, con đi đây ạ.

Tuy cũng chỉ là thân phận của 1 người hầu nhưng vì đc những người hầu khác quý mến nên họ đã cho nhỏ đi học, họ mong rằng sau này nhỏ có thể thực hiện đc ước mơ của mình. Nhỏ cũng vì không muốn phụ công ơn của mọi người nên đã cố gắng học tập...cũng nhờ có sự cố gắng đó mà nhỏ có thể đỗ vào Học Viện Ngôi Sao.

❀ ở căn biệt thự❀

Lúc này cậu đã dậy, đi xuống dưới nhà cậu thấy đồ ăn đã đc bày ra sẵn. ăn sáng xong cậu liền đi tìm nhỏ nhưng tìm khắp nơi rồi mà vẫn không thấy nhỏ đâu. Rồi cậu gặp dì Lan.

-Cậu chủ đang tìm gì vậy?

-Như Nguyệt đâu rồi?

-Con bé vừa đi học từ sớm rồi thưa cậu chủ.

Nhỏ đi học rồi nên cậu cũng chẳng hỏi gì thêm cả. cậu đi lên phòng rồi thay đồng phục của trường và cầm theo chiếc balô. Bác tài cũng đã chờ cậu sẵn dưới nhà.

Ngay lúc đó nhỏ cũng đã đến trường, đứng trước ngôi trường nhỏ không thể nào thoát khỏi sự ngạc nhiên, ngôi trường thật sự rất rộng lớn. cánh cổng tự động mở ra, nhỏ chuẩn bị bước vào thì...3 chiếc xe ô tô lao tới lần lượt đi vào sân trường.

Bạn đang đọc truyện *Cô Hầu Gái Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

(t/g: -----không khí tết đã đến ùi. Tết này mình chúc ,mọi người năm mới zui zẻ, sức khỏe zồi zào, tiền vào như nước nhưng sẽ không có tiền ra nha. Chúc mọi người và gia đình có 1 cái tết đầm ấm và hạnh phúc nha!. Thời gian gần đây mình rất bận học nên không thể đăng nhiều chap mong mọi người thông cảm và nếu mọi người thích truyện của mình thì hãy cho mình 1 like nha! Thật sự cảm ơn mọi người đã ủng hộ truyện của mình thời gian qua. -----)

Chap 5

Sau khi những chiếc xe kia đi vào sân trường thì nhỏ mới dám bước vào. 3 chiếc xe đậu ngay giữa sân trường. chiếc xe đầu tiên mở cửa, chàng trai bước xuống. ...đám nữ sinh từ đâu bỗng chạy tới vây quanh, chàng trai đầu tiên tên là Vũ con trai của tập đoàn BBC hãng nước hoa nổi tiếng nhất thế giới. cánh cửa thứ hai mở ra, chàng trai đó là con trai của tập đoàn Kim Nha tên là Nam. Chàng trai thứ 3 bước xuống xe...và tất nhiên người đó không ai khác chính là cậu- Đại Phong con trai của tập đoàn Trương Gia. Cả 3 chàng trai đầu đã bước xuống xe cả đám nữ sinh reo hò...3 chàng trai mang những nét quyến rũ riêng khác nhau và chính sự quyến rũ ấy đã cướp đi bao trái tim của các cô gái. Vũ luôn tỏ ra hấp dẫn trước các cô gái, Nam thì lạnh lùng, cậu điềm tĩnh.

-Hotboy tụi bay ư♥♥♥♥- nữ sinh1

-Đẹp trai quá♥——♥- nữ sinstrong

-Mấy anh đẹp trai ư! — nữ sinh3

Nhỏ từ xa nhìn thấy cậu thì cũng rất là bất ngờ. .nhỏ không thể tin được là cậu cũng học ở ngôi trường này. Nhỏ vội vàng đi đến chỗ hội trường của trường. .cũng từ phía đám đông cậu cũng nhìn thấy nhỏ nhưng cậu cũng không tin rằng đó lại là nhỏ. Cậu còn cho rằng đó là do cậu bị hoa mắt lên đã nhìn nhầm ai đó thành nhỏ.

ở Học Viện Ngôi Sao đào tạo rất nhiều môn nghệ thuật như ca sĩ, nhạc sĩ, diễn viên. . . và tất nhiên nhỏ chọn sẽ trở thành ca sĩ. . . còn cậu là muốn trở thành 1 diễn viên vì vậy mà cậu cũng đăng kí học ở ngôi trường này. Học Viện Ngôi Sao là nơi đã đào tạo ra rất nhiều thần tượng nổi tiếng, vì vậy mà đây được coi là ngôi trường tốt nhất về việc đào tạo thần tượng. Những thần tượng được đào tạo ở ngôi trường này đều là những người có thành tích xuất sắc, số lượng album mà họ xuất bản ra được bán với số lượng lớn. nhỏ rất vui khi chọn vào học ngôi trường này, nhỏ thực sự muốn trở thành 1 ca sĩ và nhỏ sẽ cố gắng để thực hiện điều đó.

----- ☆ ☆ ☆ m.n ui chúc mọi người tết zui zẻ nghe.....chap này có vẻ hơi ngắn mong mọi người thông cảm nhé. Minh sẽ cố gắng trong thời gian rảnh để đăng chap nữa. Mọi người đừng bỏ mình nha.-----
----- ☆ ☆ ☆ TẾT ZUI ZẺ NHÉ CẢ NHÀ-----
HAPPY NEW YEAR----- ☆ ☆ ☆ 2016 ☆ ☆ ☆----- ☆ ☆ ☆ iu mọi người nhiều lắm-----
----- ☆ Happy New Year .....*♥-----

.....● ☺ ● m.n xin lỗi vì sự bất bình thường này của tác giả ha mk mún chap đủ lên làm z m.n thông cảm

sau đây có mấy mẩu chuyện zui phụ dành tặng m.n

--- Ngày xưa, tình yêu bắt đầu bằng nụ cười. Và kết thúc bằng những giọt nước mắt!!!

Ngày nay, tình yêu được bắt đầu từ những dòng tin nhắn. Và kết thúc bằng “Thuê bao quý khách vừa gọi hiện ko liên lạc được...” : D ---

.....

A: Đi du lịch với anh ko?

E: Đi đâu?

A: Thủ đô ViengChan.

E: Vieng chă là thủ đô của nước nào??

A: Ukm, vieng chă là thủ đô của nước Lào.

E: Ko, ý em là Vieng Chăn là thủ đô của nước nào?

A: Bóp... Ngu... Vieng chă là thủ đô của nước Lào : D

.....

Kiến cần vô mộng.

Có những lúc giật mình tan giấc mộng.

Anh vô tình bị kiến cần vô mộng.

Anh chợt nhớ đến những buổi chiều hồng.

Anh cùng em trên ngọn đồi đón gió.

Và nơi đó, trong một mùa xuân cỏ

...

...

..

Lại vô tình bị kiến cần vô mộng :)

.....

Hôm qua em đốt nhà ,

mẹ đánh em gần chết
Hôm nay mẹ lên nương
Một mình em đốt tiếp
Hương rừng thơm mùi khói
nước suối đen sì sì
Cả làng em bị cháy
Em án tù chung thân
Tù của em be bé
nằm ở giữa rừng xanh
Chú công an tre trẻ đập em rất dã man
Hương rừng tanh mùi máu
nước suối pha màu hồng
tù của em trên gác
xác em ở tây nguyên :)

Bạn đang đọc truyện *Cô Hầu Gái Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6

Chap 6

Vậy là cuối cùng nhỏ cũng đã có thể thực hiện dc ước mơ của mình. Hôm nay là ngày khai giảng năm học ms nên tất cả học sinh để tập chung ở đại sảnh để nhận thông báo của hiệu trưởng. Sau khi học sinh đã đến đông đủ thì cô hiệu trưởng ms bước ra.

-Chào mừng các en đã đến vs ★ Học Viện Ngôi Sao ★ và tôi là hiệu trưởng của trường.

Sau lời giới thiệu của cô hiệu trưởng là những trào pháo tay của học sinh phía dưới. Cô hiệu trưởng dành tặng cho các học sinh thân yêu của mình một bài thuyết trình dài.

-Về phần chia lớp thì khối âm nhạc và diễn viên năm nay sẽ dc chia thành 3 lớp chính vì vậy em nào dc đọc tên thì hãy về lớp của mk. Giờ thì các em theo hướng dẫn của giáo viên rồi về lớp của mình.

Tất cả học sinh đứng dậy theo sự chỉ dẫn của những giáo viên khác về lớp của mk. Nhỏ cũng đứng dậy đang đi thì nhỏ đụng phải ai đó làm sách vở rơi xuống hết.

Nhỏ vội vàng cúi xuống nhặt sách vở lên rồi xin lỗi chàng trai.

-Cho tôi xin lỗi....Đại Phong?

-Như Nguyệt?

Cả cậu và nhỏ đều rất ngạc nhiên.

-Sao cậu lại ở đây?

Cậu và nhỏ cùng lúc hỏi nhau rồi lại bật cười.

-Minh thật ra là nhận đc học bổng lên ms đc vào học trong trường này.

-Cậu muốn trở thành 1 thần tượng?

Cậu hỏi nhỏ.

-Uk.- nhỏ gật đầu

Rồi cậu cùng nhỏ đi đến lớp của mình. Trước cửa của 3 lớp đều có 1 giáo viên trên tay mỗi người đều có tên của các học sinh, ai đc gọi tên vào lớp nào thì sẽ là học sinh của lớp đó.

-Đại Phong.

Tiếng từ cửa lớp A gọi đến, cậu quay ra tạm biệt nhỏ rồi ik vào lớp.

-Như Nguyệt.

Giáo viên lớp B cũng đã gọi tên nhỏ. Nhỏ vui vẻ bước chân vào lớp.

☆☆☆ sang thăm lớp A thui nào☆☆☆

Lớp này cũng đã đông đủ các học sinh. Thấy giáo chủ nhiệm cũng đã phổ biến công việc của những học sinh trong học viện ngôi sao👉👈. Tiếp theo là phần giới thiệu của các thành viên trong lớp. đến lượt cậu...

-Chào. Tên tôi là Đại Phong.

Chỉ ns xong 1 cậu là cậu ngồi xuống ngay. Có vẻ như khi nào ở gần nhỏ thì cậu dịu dàng nhưng khi không có nhỏ cậu ns chuyện vs mọi người 1 cách lạnh lùng. Nhưng chính sự lạnh lùng ấy của cậu đã cướp mất ik trái tim của bao cô gái♥️👉👈.

----- chạy sang lớp B chơi-----

-Chào các bạn mình tên là Như Nguyệt. có chuyện gì mình chưa biết mong các bạn chỉ giáo.

Nhỏ cúi người chào, đáng vẻ dễ thương của nhỏ đã khiến cho bao nam sinh phải rớt tim ra ngoài.

Người tiếp theo giới thiệu là Vũ (ai không biết nhân vật này thì xem lại chap trước nha)

-Tôi là Vũ và cũng là 1 người đàn ông lịch lãm. Nếu ai muốn giúp đỡ gì thì cứ gặp tôi.

Vũ ngời xuống rồi quay sang nháy mắt vs nhỏ. Cái nháy mắt ấy khiến cho bao nữ sinh phải phát điên.

-Cậu bị tật ở mắt hả?

Nhỏ hỏi 1 cậu vô cùng hồn nhiên vô tư. Vũ sốc quá không thể ns lên lời.

` RENG...RENG...RENG...` những tiết học cuối cùng cũng đã kết thúc. Tất cả học sinh đều ỉk xuống căn tin để lấy đồ ăn nhưng nhỏ k đi, nhỏ k muốn tốn tiền mà mấy món ở căn tin thì mắc quá, vì vậy mà nhỏ đã chuẩn bị sẵn một hộp cơm mang theo rồi. trước khi ăn nhỏ vẫn muốn tập lại bài võ đạo vừa rồi. Nhỏ rất tập trung khi đang tập nhảy mà chẳng để ý thấy rằng cậu đang đứng ở đó để nhìn nhỏ. Bỗng nhiên nhỏ bị trượt chân ngã....tưởng rằng mình sẽ ngã xuống nhưng 1s...2s...3s...mãi mà k thấy có động tĩnh gì nhỏ mở mắt ra...

-Đại Phong?

Nhỏ k ngờ rằng người đỡ mình lại là cậu. Lúc nhỏ ngã xuống cậu cũng theo phản xạ mà chạy đến...phù may mắn thật là cậu có thể đỡ được nhỏ.

-Cậu thả tớ ra đc chưa?

Sau 1 hồi hai ng nhìn nhau thì nhỏ lên tiếng...lúc này cậu mới chột nhận ra.

-Ak...um...

-Cậu đang làm gì ở đây vậy?

-Chỉ là đi ngang qua đây thôi. Vậy còn cậu thì sao k ỉk ăn cơm trưa ak ?

-Ăn ở đó tốn tiền lắm...thay vào đó mình có mang theo hộp cơm rồi.

Nhỏ tươi cười rồi lấy hộp cơm từ trong túi ra.

- Thế cậu không đi ăn à?

Thấy cậu vẫn còn ở đây nhỏ liền hỏi.

- Không.

- Vì sao?

Nhỏ thắc mắc hỏi lại.

- Vì mình muốn ăn cơm của cậu.

- Không cho. Chẳng phải sang nay mình đã nấu cho cậu rồi sao...

Nhỏ chú môi lên nói... thật là quá đáng à nha nhỏ có mỗi hộp cơm thôi mà thế mà cậu lại đòi ăn...

- Mình là cậu chủ đó nha.

- Thì sao?

- Mau đưa hộp cơm đây.

- Trẻ con vừa thôi nha... dù sao đây cũng là ở trường mà...

- Vậy bạn Như Nguyệt ơi bạn cho mình ăn cơm cùng nha.

Cậu lớn vậy mà cứ như trẻ con vậy đó. Thật sự xa cách bao nhiêu lắm giờ được gặp lại nhỏ cậu cũng vui lắm... được ăn những món nhỏ nấu, được nhìn thấy nhỏ luôn tươi cười điều này làm cậu thật sự rất hạnh phúc...

Cũng không còn cách nào nói được cậu nữa nhỏ đành cho cậu ăn cùng. Những tháng ngày xa cách thật sự quá tẻ nhạt... 4 năm đối với mọi người thì nó thật ngắn nhưng 4 năm đó đối với 2 người họ nhưng hàng mấy trăm năm vậy....

Bạn đang đọc truyện *Cô Hầu Gái Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7

Cũng đã được một thời gian kể từ khi nhỏ vào HỌC VIỆN NGÔI SAO. Quan hệ giữa nhỏ và cậu thì cũng chỉ là quan hệ của những người bạn thân nhưng đó cũng là quan hệ chủ tớ.

-----ta là bức tường ngăn cách-----

Một buổi sáng sớm trong lành, sau khi hoàn thành công việc của 1 cô hầu, nhỏ bắt đầu thay đồng phục và trở thành 1 cô học sinh. Nhỏ cầm chiếc cặp sách rồi bước ra ngoài, đột nhiên nhỏ va phải cậu.

-Đại Phong sao cậu lại ở đây?

-Chào buổi sáng Như Nguyệt

Cậu mỉm cười chào nhỏ lại khiến cho nhỏ phải đỏ mặt.

-Ak...ch..chào buổi sáng...mình đi học trước đây...

Nói rồi nhỏ phóng đi luôn mà không để cậu nói thêm câu nào. `` sao thế? **Tìm mình đập nhanh quá.**``. trên đường đi nhỏ cứ luôn suy nghĩ về cảm giác ban nãy...**tại sao cơ chứ? Chỉ là 1 nụ cười thôi mà sao tìm nhỏ lại đập nhanh và nóng đến vậy?** trong đầu nhỏ lúc này hiện lên toàn chữ tại sao. Vừa đi vừa suy nghĩ vì vậy mà nhỏ không chú ý đến những thứ xung quanh....rồi 1 chiếc xe ô tô xuất hiện, tiếng còi xe bấm liên tục nhưng nhỏ vẫn cứ chìm trong cái thứ suy nghĩ ấy. BINH.

-CÔ LÀ ĐỒ NGỐC HẢ? **KHÔNG NGHE THẤY GÌ HAY SAO MÀ ĐỨNG Ở ĐÓ?**

Ngay lúc đó hấn đã lao đến và kéo nhỏ ra khỏi chỗ chiếc xe ô tô đi tới. nhỏ đứng dậy.

-Tôi...tôi...xin lỗi...thành thật xin lỗi cậu..

-.....

`` t/g hấn là Nam...bn nào k bít thì đọc lại``

-Cảm ơn vì đã cứu tôi

Sau 1 hồi sợ hãi vì chuyện ban nãy nhỏ lấy lại tinh thần rồi tươi cười cảm ơn hấn. nụ cười ấy của nhỏ đã khiến trái tim hấn lỡ mất 1 nhịp. hấn đứng đơ người ra nhìn nhỏ.

-Cậu có sao k?

Thấy hấn không nói gì thì nhỏ liền hỏi.

-Không...không...có gì...tôi đi đây...

-Cậu có phải là học sinh của Học Viện Ngôi Sao k?

Thấy bộ đồng phục của hần rất giống vs đồng phục ở trường mình nhỏ liền hỏi.

-Đúng vậy.

Hần trả lời 1 cách ngắn gọn

-Vậy chúng ta học cùng trường rồi. Tôi là Như Nguyệt lớp B.

-Nam...lớp C.

-Hình như tôi có gặp cậu ở đâu rồi....ak đúng rồi...cậu là người mà cứ mặt lạnh mà nhiều bạn nữ thích đó hả?

Nhìn khuôn mặt hần nhỏ thấy quen quen như đã gặp ở đâu đó rồi thì phải. nhỏ suy nghĩ 1 lúc ms chợt nhớ ra hần là ai.

-Hôm đó tôi thấy cậu đi bằng xe ô tô mà sao hôm nay cậu lại đi bộ vậy?

-Thích...

-Vậy tôi đi cùng cậu được không?

-Tùy cậu.

Và rồi nhỏ, hần cùng nhau đi đến trường. không khí bỗng trở lên tĩnh lặng...

-Cô và Phong có quan hệ gì vậy?

Hần bỗng đứng lên tiếng phá tan bầu không khí kia.

-Nói ra thì.....tôi là người hầu trong nhà cậu ấy. chúng tôi biết nhau từ lúc bé vì vậy mà 2 người chúng tôi luôn coi nhau là bạn bè.

-Bạn bè?

Hần cười nửa miệng.

-Có chuyện gì sao?

-Cậu cung thật ngây thơ nhĩ...cô và cậu ta không thể nào là bạn được. thân phận giữa 2 người khác xa nhau, mỗi người đều ở 1 thế giới khác nhau. Cậu chỉ mang thân phận của 1 cô hầu mà thôi còn Phong cậu ta là 1 thiếu gia của gia đình giàu có và cũng là tâm điểm của mọi cô gái. Tôi nghĩ cậu nên xem lại vị trí của mình đi thì hơn.

Nhỏ và cậu k hề là bạn bè sao?...đó là tất cả nhưng gì mà nhỏ nghĩ....thật sự giờ nhỏ mới để ý....thế giới của cả hai người quá khác nhau. Vậy mà nhỏ vẫn cứ luôn nghĩ rằng nhỏ và cậu là bạn bè hóa ra đây cũng chỉ là quan hệ chủ tớ. sao giwof tim của nhỏ lại đau đến vậy.

-Không phải vậy đâu. ...Phong. ...cậu ấy sẽ không bao giờ nghĩ như vậy đâu. ...

Bạn đang đọc truyện *Cô Hầu Gái Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

Chap 8

-Không phải vậy đâu. ...Phong. ...cậu ấy sẽ không bao giờ nghĩ như vậy đâu. ...

Nhỏ vẫn cố mỉm cười để tự dối lòng mình. Vừa đến trường nhỏ quay lại cảm ơn hần lần nữa rồi chạy vào trong trường. Vừa vào đến sân trường, nhỏ đã thấy cậu đứng ở đó. ...vây quanh cậu là 1 đám nữ sinh. .chính lúc này nhỏ mới nhận ra rằng khoảng cách giữa cậu và nhỏ là 1 khoảng cách vô cùng lớn, dù nhỏ có cố gắng với tới thì cũng sẽ không bao giờ có thể đến được chỗ cậu. cậu như ánh mặt trời chiếu sáng mọi thứ còn nhỏ thì chỉ là 1 con côn trùng nhỏ bé ở dưới mặt đất. nhỏ cúi mặt khiến cho mái tóc xõa xuống che đi khuôn mặt của nhỏ. Nhỏ từ từ đi qua đám nữ sinh ấy rồi vào trong lớp...thấy nhỏ có vẻ rất kì lạ cậu cau mày khó hiểu.

-----đến giờ ăn rồi-----

Giờ nghỉ trưa đã đến nhưng nhỏ vẫn trong phòng vũ đạo để luyện tập. 1 phần cũng chỉ để quên đi chuyện lúc sáng vì vậy mà cố gắng tập trung vào luyện tập. Nhưng dù có cố gắng đến mấy thì nhỏ vẫn không thể ngừng suy nghĩ. Tim nhỏ đau lắm, nó như đang bị 1 sợi dây thắt chặt lại vậy...sinh cùng 1 ngày...sống cùng 1 mái nhà...là những người bạn thân thiết nhất vậy mà thế giới của 2 người họ lại quá khác xa nhau...

-Đau quá. ...tại sao nó lại đau thế?

Nhỏ để tay ở lồng ngực rồi nắm chặt lấy chiếc áo. Nhỏ ngồi thụp xuống...đôi mắt luôn mỉm cười ấy giờ đã đầm lệ, dù nhỏ đã cố gắng kiềm chế cảm xúc lại nhưng nước mắt vẫn cứ tuôn ra.

-Nguyệt cậu bị sao vậy?

Khi vừa vào đây cậu đã thấy nhỏ khóc rồi không biết có chuyện gì xảy ra nữa cậu vội chạy đến. Nghe thấy giọng cậu nhỏ giật mình đứng bật dậy, nhỏ vội vàng lau đi nước mắt rồi cố gắng mỉm cười quay lại nói với cậu.

-Không có gì đâu chỉ tại tớ hơi mệt thôi cậu đừng có lo cho tớ....

Nhỏ đi qua cậu nhưng Phong lại kéo tay nhỏ lại.

-Cậu đừng có nói dối...có chuyện gì thì cứ nói với tớ này. Chúng ta là bạn mà...

-Mình đã bảo chỉ là mình hơi mệt thôi mà vì vậy hãy buông tay tớ ra...

Nhỏ gục mặt xuống nói với giọng âm độ.

-Nguyệt rớt cuộc đã có chuyện gì xảy ra với cậu vậy? sao cậu lại cư xử kì lạ thế? Hãy nói cho tớ nghe đi....chúng ta là bạn thân mà cậu phải kể cho tớ nghe chứ...

-THÔI ĐỪNG NÓI GÌ NỮA... tớ không muốn nghe thêm bất cứ điều gì nữa....cậu muốn biết chuyện gì phải không?...

Nhỏ quay lại phía cậu lau đi nước mắt rồi nói.

-Đại Phong...ak không phải lên gọi là cậu chủ mới đúng...từ bây giờ chúng ta đừng làm bạn nữa...

-SAO VẬY? TẠI SAO CHỨ?

Cậu nắm lấy 2 bên vai nhỏ rồi nói. Câu nói của nhỏ khiến cậu vô cùng sốc. đã có chuyện gì xảy ra với nhỏ vậy....sao nhỏ lại nói như vậy chứ?....sau bao nhiêu năm xa cách giờ cậu mới có thể gặp lại nhỏ vậy mà....tại sao...tại sao cơ chứ?....

-Cậu không nhận thức được mọi thứ hay sao vậy....cậu chủ. Tôi và cậu sống trong hai thế giới khác nhau...cậu là chủ còn tôi chỉ là người hầu...chúng ta không thể làm bạn...

-Tại sao vậy chứ? Chẳng phải cậu là người nói muốn làm bạn với tớ hay sao?

-Cậu chủ lúc đó chúng ta chỉ là những đứa trẻ...chúng ta đâu có hiểu được gì chứ...cậu hãy quên những điều đó đi...

Nói ra những câu nói đó lòng nhỏ cũng đau đớn vô cùng...nhưng biết có thể làm thế nào nữa nhỏ thật sự chẳng thể nào làm bạn của cậu được.

-Quên đi hay sao? Cậu nói chúng ta k thể làm bạn đc hay sao? Vậy được tôi sẽ không bao giờ buông tay cậu ra cho đến khi nào cậu suy nghĩ lại những gì mình vừa nói.

-Cậu....cậu nói cái gì vậy....mau buông tớ ra...

Nhỏ cố gắng kéo tay ra nhưng càng kéo thì cậu lại càng nắm chặt lấy tay nhỏ.

- **Cậu nghĩ cậu có thể thoát khỏi tớ sao....**

Bạn đang đọc truyện *Cô Hầu Gái Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9

- cậu đang làm cái gì vậy hả... mau buông tớ ra ngay ick đau lắm..

nhỏ vẫn cố gắng kéo tay mình ra nhưng vẫn không dc

- cậu nói chừng ta chỉ có quan hệ giữa chủ tớ thôi sao?.... vậy cũng được...

` vậy cũng được sao....` nhỏ ngạc nhiên khi nghe câu nói của cậu... nhưng đó không phải điều nhỏ mong muốn sao, đúng rồi cuối cùng cậu cũng nhận ra rồi nhỉ nhỏ và cậu vốn dĩ đã k thể là bạn bè rồi....

- Với tư cách là cậu chủ của cậu...tôi ra lệnh tôi phải là bạn của tôi..

Câu nói của cậu vừa dứt thì nhỏ liền ngẩng ngay mặt lên...có thật không vậy....cậu vẫn cố chấp như vậy sao? nhưng sao khi nghe câu nói đó của cậu nhỏ cũng lại vui đến thế nhưng đó đâu phải ý của nhỏ....cảm xúc của Nguyệt lúc này chính nhỏ còn không thể hiểu được nó...

- Cậu không định tuân lệnh sao?

Cậu ghé xuống nờ 1 nụ cười vs nhỏ. Nếu nhỏ cứ khăng khăng nói rằng mối quan hệ giữa 2 người chỉ là chủ tớ thì cậu cũng k thể nói nổi nữa nhưng...chuyện nhỏ muốn chấm dứt tình bạn này thì cậu không cho phép...chính tình bạn này đã giúp cậu vs nhỏ đến gần nhau hơn bởi vậy cậu sẽ không để cho bất kì thứ gì chen ngăn vào tình bạn này.

- Cái...cái đó là sao chứ?? sao lại có cái kiểu mệnh lệnh như vậy chứ...mình đi về....

nhỏ vẫn cố tránh né câu hỏi của cậu.

- cậu đúng là khó bảo mà...

Phong cốc vào đầu nhỏ rồi bỏ đi, nhỏ đứng ôm đầu ngơ ngác...` khó bảo ...là sao chứ...` nhỏ mím môi quay lại chỉ thẳng về phía cậu...

- được rồi tớ sẽ chấp nhận yêu cầu đó....lúc đó đừng có mà hối hận khi cậu có người bạn như tớ đây nha

Cậu mỉm cười rồi bước đi tiếp. •°*~*~*~*°•

„••...•• Một buổi sáng nữa lại đến, ánh nắng chiếu qua từng kẽ lá, những chú chim lại hót líu lo trên cành cây, nhưng bông hoa đua nhau khoe sắc trước ánh nắng. Công việc buổi sáng của nhỏ cũng đã xong xuôi nhỏ chạy lên phòng thay đồng phục rồi đi học. „••...•• khi vừa ra đến cổng..

- Chào buổi sáng!

Một giọng nói vang lên nhỏ quay lại thì ra người đó là cậu.

- Chào...chào buổi sáng cậu chủ..

- Thôi nào thôi nào...chẳng phải chúng ta là bạn bè sao vì vậy cậu không cần gọi là cậu chủ đâu..

cậu mỉm cười đi đến

- Nhưng nếu làm như vậy tớ sẽ lại bị các đi la mất...rồi thế nào cũng lại được nghe 1 bài ca dài 2 tiếng đồng hồ mất...

Vì hồi nhỏ, Nguyệt luôn gọi cậu bằng tên và đôi lúc 2 người còn gọi nhau bằng biệt danh tự đặt chính vì vậy mà nhỏ hay bị la, mà mỗi lần như vậy là nhỏ lại được thưởng thức 1 bài ca dài 2 giờ đồng hồ.

- Vậy thì chỉ khi nào có những người khác thì cậu mới gọi mình là cậu chủ còn không thì cứ gọi bằng tên mình.

- Như vậy ổn không đây...

nhỏ vẫn còn lo lắng

- Mà cậu đang chuẩn bị đi học hả?

- um

- Đi bộ sao?

- đúng vậy, mình đâu có xe để đi đâu thầy vì vậy đi bộ lại rất tốt cho sức khỏe đây.

nhỏ tươi cười.

- vậy...để mình đi cùng cậu.

Có thật không vậy thiếu gia của 1 tập đoàn lớn mà cũng có lúc đi bộ sao...yêu cầu này của cậu khiến nhỏ rất ngạc nhiên...ak không phải nói là rất bất ngờ ấy chứ.

- Sao...sao có thể chứ...cậu là cậu chủ cơ mà...

- Chẳng phải cậu nói là đi bộ rất tốt cho sức khỏe sao...

- ưk thì đúng vậy..nhưng...

- vậy thì đi thôi

nhỏ chưa kịp nói hết câu thì cậu đã kéo tay nhỏ chạy ra cổng. Bỗng nhiên có 1 chiếc ô tô đi tới rồi dừng ngau trước cổng. Cậu và nhỏ ngo ngác đứng nhìn. Cửa xe mở ra, một cô gái bước xuống.

- Mỹ Lệ!...

cậu bớt ngờ khi người con gái đó chính là cô- tiểu thư Mỹ lệ.

- Anh phong!

Cô khi nhìn thấy cậu thì liền chạy đến ôm ngay.

- Sao..cô lại ở đây?

Cậu cố đẩy cô ra rồi hỏi.

- Thì em đến để đón anh đi học này.

cô nũng nịu bầu vào tay cậu.

- đi học?

Cậu cau mày khó chịu hỏi cô. nói thể chứ nhìn cái bộ đồng phục mà cô đang mặc là biết liền. Trước khi về nước cô đã đăng ký vào học viện Ngôi Sao rồi. Cô muốn nhập học vào học viện Ngôi Sao là có 2 mục đích. thứ nhất là cô muốn thực hiện ước mơ của mình là trở thành 1 người người mẫu, thứ 2 là cô muốn được ở bên cạnh cậu. 1 phát đập chết 2 con ruồi.

- Anh nhìn xem nek em đã đăng kí vào học viện Ngôi Sao rồi đấy vì vậy mà h chúng ta đã được học cùng nhau rồi, sẽ không ai chia cách được chúng ta nữa. vậy giờ chúng ta đi học thôi nhĩ.

cô nhanh chóng kéo tay cậu vào xe...vẫn như lúc trước nhỏ vẫn luôn là người bị cho ra rìa. Cậu đứng lại giật tay cô ra.

- Xin lỗi nhưng tôi đang đi cùng Như Nguyệt rồi.

Cô quay lại nhìn về phía nhỏ, cũng không ngờ lại gặp mặt nhanh đến như vậy cô còn tưởng là nhỏ không còn ở đây nữa ai ngờ....

- Chào buổi sáng tiểu thư Mỹ Lệ. Cậu chủ cậu cứ đi cùng tiểu thư mỹ Lệ đi mình có thể tự đi được mà.

- Nhưng..

- Anh thấy rồi đấy cô ấy bảo là có thể tự đi được rồi còn gì. giờ chúng ta đi thôi không kéo muộn giờ.

Rồi cậu cùng cô đi lên xe. chiếc xe từ từ lăn bánh rồi khỏi căn biệt thự, nhỏ đứng đó nhìn 1 lúc rồi cũng đi luôn. thấy cậu đi cùng cô thì tim nhỏ thất lại ` lại nữa...lại là cái cảm xúc này...mọi thứ càng ngày càng trở lên khó hiểu. cứ lúc nào Phong ở cùng cô gái khác là mình lại cảm thấy khó chịu. AK có khi nào....đây là tình cảm..bạn bè không nhĩ?

- Chào

hắn đang trên đường đến trường thì thấy nhỏ vậy là miệng hắn cứ thế tự động nói. Người như hắn là kiểu lạnh lùng, chả bao h quan tâm tới cô gái nào cả vậy mà cũng có ngày hắn chủ động nói chuyện với 1 cô gái mà người đó lại là nhỏ.

- Chào buổi sáng.

nhìn thấy hắn nhỏ cũng chào lại. hắn cũng chỉ vừa mới đến cả 2 người đều đang đứng ở ngoài cổng trường. 1s...2s...3s..và giây tiếp theo.

- Cô không định vào trường hay sao?

Hắn hỏi nhỏ vì thấy từ nãy tới giờ nhỏ cứ đứng ở ngoài.

- Tôi...Tôi...đang chuẩn bị vào đây mà..

nghe hắn nói nhỏ mới giật mình nhận ra mình vẫn đang đứng ở ngoài.

* ❁ ❁ chuyển cảnh ❁ ❁ *

---Trên chiếc xe của cô----

- A lô

giọng nói của 1 phụ nữ phát ra từ đầu dây bên kia.

- Mẹ thế này là sao vậy? tại sao cô ta lại ở đây?

Đó là cậu, thắc mắc không hiểu vì sao cô lại về đây và vẫn còn đàn tặc vì chuyện ban nãy nên cậu đã gọi điện cho bà Phuong.

- con bé ở bên này cô đơn và nó cũng rất nhớ con nữa nên ta đã bảo nó về đây. ak thời gian sau con bé sẽ chuyển về nhà ta vì vậy con hãy chăm sóc cho nó nha!

- Về đây, học cùng trường rồi lại sống cùng nhà còn cái gì sẽ xảy ra nữa đây.

không phải là cậu ghét cô nhưng vì cách cư xử của cô khiến cậu rất khó chịu. cậu quya sang nhìn cô thở dài 1 tiếng, còn cô thì vẫn ngồi đó quần lấy tay cậu k chịu rồi.

- Thôi nào con trai của mẹ đừng có tức giận vậy chứ. Dù sao thì hãy chắc sóc tốt cho con bé nha!

`` tút...tút..tút...`` cậu chưa kịp nói thêm câu nào thì Bà Phuong đã tắt máy.

-----vài phút sau-----

Chiếc xe của cô cuối cùng cũng đến truuwongf, đi qua cổng trường nhìn sang phía scuwar sở cậu bất chợt nhìn thấy nhỏ đang đi cùng hắn. chiếc xe dừng ngay trước cổng, cậu vội mở cửa xe đang định chạy đến phía nhỏ thì cậu lại bị cô kéo lại.

- Nguyệt...

- Anh Phong ơi, anh mau đưa em đi thăm quan trường đi dù sao thì ms đến nên chưa bk gì.

- cô không tự đi được hay sao.

cậu cúi gắt.

- Anh không nhớ má Phuong đã bảo gì rồi hả?

Cô nũng nịu đưa cánh tay đòi cậu đưa đi. Cậu cũng chẳng còn cách nào đành phải đưa cô đi. nhỏ và cậu từ phía xa cũng đã nhìn thấy.

- Cô gái đó là ai vậy?

Hắn hỏi nhỏ và nhìn về phía cậu và cô.

- ak cô ấy là tiểu thư Mỹ Lệ của tập đoàn Hoàng Gia.

- thì ra là vậy...có vẻ cô ta và Phong rất thân nhau nhỉ..

Rồi Nhỏ và hắn cùng đi vào trường. vì hôm nay là ngày đầu tuần nên tất cả học sinh đều tập trung ở đại sảnh. sau khi tất cả đều tập trung đầy đủ thì cô hiệu trưởng đi ra.

- Chào các em, hôm nay là tuần thứ 2 của năm học mới và sắp tới đây chúng ta cũng có 1 cuộc thi dành cho các học viên năm nhất.

- Cuộc thi sao?- hs1

- không bk sẽ thế nào nhỉ?-hs2

tiếng bàn tán của mọi người xôn xao. còn nhỏ trông có vẻ rất hào hứng tất nhiên nhỏ sẽ không bỏ qua cuộc thi lần này. Cũng không khác gì nhỏ cô cũng sẽ tham gia cuộc thi vì cô tin rằng cô sẽ là người chiến thắng.

- nếu em nào muốn tham gia cuộc thi thì hãy đến gặp giáo viên lớp mình rồi đăng kí.

sau lời thông báo của cô hiệu trưởng tất cả mọi người đi về lớp của mình. nhỏ cũng nhanh chóng chạy nhanh về lớp để đăng kí tham gia.

Bạn đang đọc truyện *Cô Hầu Gái Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10

* Tùng..tùng...tùng..* tiết học cuối cùng cũng đã kết thúc. Vẫn như thường lệ sau mỗi buổi học thì nhỏ luôn ở trong phòng tập vũ đạo. Cậu cũng đang chuẩn bị đến chỗ nhỏ nhưng cô lại kêu đói bụng và muốn cậu đưa tới nhà ăn.

- Cô không thể tự đi đc hay sao?

- Đi mà anh Phong em chỉ muốn đi cùng anh thôi mà. ak đúng rồi anh Phong nek em đã đăng kí cuộc thi hát rồi đây!

Cô quay sang nói với cậu về chuyện đăng kí cuộc thi nhưng có vẻ là cậu không hề quan tâm là mấy, việc mà cậu đang suy nghĩ hiện giờ là làm sao để tách cô ra rồi đi gặp nhỏ. Còn Nguyệt cả ngày hôm nay đã không hề gặp cậu mà mỗi lần đến gặp thì lại thấy có cô ở ngay cạnh cậu.

-----HẾT H NGHỈ TRƯA-----

Sau khi dùng xong bữa trưa của mình thì nhỏ rời phòng vũ đạo nhưng khi vừa đi ra thì nhỏ thấy cậu đang đi cùng cô.

- Chào!

Nhỏ gật tay chào cậu----nghe thấy tiếng của nhỏ cậu quay lại nhìn.

- Như Nguyệt cậu..

-Anh Phong mau đi thôi chúng ta sắp muộn tiết tiếp theo rồi.

Lại 1 lần nữa cô lại chen ngang vào cuộc trò chuyện giữa 2 người họ. dù chỉ 1 câu cô cũng không để cậu nói. Cậu biết chứ chỉ cần cậu nói rõ vs cô hiểu thì mọi chuyện sẽ dễ dàng hơn nhưng tích cách của cô vốn dĩ đã rất bướng bỉnh đã muốn có thứ gì là phải có bằng đc và cũng còn 1 lí do khiến cậu không thể nói vs cô đc....

Vì lời thúc dục của cô cậu đành phải chào tạm biệt nhỏ rồi đi vào lớp. khuôn mặt nhỏ tối sầm lại, trái tim nhỏ như đang bị nghiền nát. Đặt tay lên ngực nhỏ nắm chặt lấy chiếc áo, rốt cuộc tại sao nhỏ lại có cái cảm giác này? có phải tình bạn của nhỏ đối vs cậu đã quá nhiều không? nhiều đến nỗi mà nhỏ trở lên ích kỉ hơn, nhỏ cảm thấy trái tim như nhói đau mỗi khi thấy cậu ở gần vs cô gái khác...không nhỏ không muốn trở thành 1 con người ích kỉ như vậy. đúng rồi nhỏ lên quên chuyện này đi không nên nghĩ về nó nữa có như vậy cái cảm giác này sẽ k còn nữa.

===== zè thui mấy chế ui =====

Tan học, cậu đã đứng ở cổng trường chờ nhỏ...nhưng mãi mà vẫn chưa thấy nhỏ đâu. cậu nghĩ là nhỏ đang ở phòng tập nên muốn đi tìm nhưng khi chưa kịp đi thì cô lại xuất hiện. Thấy cậu đang chuẩn bị đi đâu đó cô liền hỏi.

- Anh định đi đâu vậy?

- cô không cần quan tâm.

nhìn ánh mắt của cậu là cô biết ngay đc rằng là cậu sẽ đi đâu, tất nhiên chỉ có 1 thứ khiến cho cậu phải có khuôn mặt như vậy- đó chính là nhỏ. Ngay từ khi gặp nhỏ cô đã luôn coi nhỏ như cái đinh trong mắt vậy, cô cho rằng chính vì nhỏ mà cậu không hề quan tâm tới cô vì vậy mà dù có phải trở thành 1 con người xấu xa hay phải bất chấp mọi thủ đoạn nào đi chăng nữa thì cô phải loại bỏ nhỏ bằng đc và dành lấy cậu.

- đau quá.

Bỗng dưng cô ngồi thụp xuống ôm bụng mà kêu đau thấy vậy cậu liền quay lại.

- cô bị sao vậy?

- Bỗng dưng em đau bụng quá.

Cô nhăn mặt nói. không con cách nào cậu đành đưa cô lên xe rồi về nhà. Cũng đành vậy thôi, đâu phải là cậu sẽ mãi mãi không được gặp nhỏ đâu, chỉ còn cách là gặp nhỏ ở nhà.

Nhỏ thì vừa mới từ phòng tập đi ra.

- Cô cũng chăm chỉ thật đây.

1 giọng nói- thì ra đó là hân, Nam cũng chỉ vừa mới đi đến thấy nhỏ từ trong phòng tập đi ra hân biết ngay rằng nhỏ lại đang tập luyện.

- Cậu làm gì ở đây vậy?
- Câu này phải là tôi hỏi mới đúng nhì.

Hắn tựa người vào bức tường đúc tay vào túi quần.

- àk thì là tôi có đăng kí vào cuộc thi vì vậy mà tôi mới ở lại để luyện tập...nhưng dù có luyện tập nhiều đi chăng nữa thì tôi vẫn luôn ở phía xa của mọi người. Mà cậu không đăng kí dự thi hả?

- Tôi không có hứng thú vs cuộc thi này.

Hắn lạnh lùng nói.

- Vậy bây h tôi đi về trước nha.

nhỏ chào tạm biệt hắn rồi quay đi. Hắn cũng chỉ biết đứng đó nhìn nhỏ....sau khi bóng nhỏ đã khuất trên hành lang hắn mới đi về. Trong đầu hắn cũng đang tự hỏi rốt cuộc tại sao hắn lại quan tâm tới nhỏ đến như vậy?

---

vạch ngăn cách là ta đây

ở một cánh đồng xanh ngát màu lúa, nhỏ đi đến 1 ngôi mộ ở ngay gần đó. Ngôi mộ ấy chính là mộ của mẹ nhỏ, ngồi xuống trước ngôi mộ nhỏ lấy tay quét đi những vết bẩn trên bia mộ.

- Mẹ ơi, là con đây. là Như Nguyệt của mẹ đây, mẹ ở đây chắc cô đơn lắm nhì. Àk đứng rồi mẹ ơi, con sắp thực hiện dc ước mơ của mình rồi...tất cả là nhờ có mẹ đã phù hộ cho con đây. Dù khi mới sinh ra con đã không được nằm trong vòng tay của mẹ....nhưng đối với con mẹ vẫn luôn là người mẹ duy nhất của con...

Ngay từ lúc nhỏ học cấp 2 thì những người làm khác mới kể cho nhỏ nghe về chuyện mẹ của nhỏ và họ đã đưa nhỏ đến thăm mộ. Nhỏ không hề khóc hay oán trách họ vì đã giấu nhỏ thay vì đó nhỏ rất rất hạnh phúc. Biết dc mình có 1 người mẹ như vậy, 1 người tốt bụng luôn giúp đỡ mọi người điều nay khiến nhỏ rất vui. Cứ khi nào rảnh hay đến ngày giỗ là nhỏ lại đi ra thăm mộ và ngồi đó trò chuyện vs mẹ.

Các bạn đọc giả ơi, xin lỗi các bạn vì thời gian qua đã không thường xuyên đăng dc chap ms lên nha. Cũng đã gần cuối năm rồi chắc chắc mọi người đang phải ôn thi nhiều lắm? đây là chp bù mình muốn tặng xl các bạn mong mọi người đừng bỏ rơi mình nha. Hãy ủng hộ cho truyện của mình nha mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Cô Hầu Gái Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11

Sau chuyến viếng thăm mộ nhỏ trở về biệt thự để làm công việc của mình. Thay quần áo xong nhỏ đi xuống dưới bếp vừa xuống dưới đó nhỏ đã gặp cậu.

- Đại Phong cậu về rồi sao?
- Sao cậu lại quen biết với tên đó?

Cậu quay ra hỏi nhỏ.

- Cậu đang nói về ai vậy?

Nhỏ cau mày hỏi, người mà cậu đang nói đến là ai mới dc, nhưng đây cũng là lần đầu tiên nhỏ mới thấy cậu tức giận đến vậy....Trong đầu nhỏ ngay lúc đó tự hỏi rằng liệu đó có phải là Phong mà nhỏ thường biết hay không?

- Tại sao cậu lại quen biết với tên Nam đó?

Hóa ra là về Nam sao...nhưng nhỏ quen biết với Nam thì sẽ có chuyện gì sao mà cậu lại tức giận như vậy. Không phải là cậu không cho nhỏ không được kết bạn nhưng nhìn thấy nhỏ đi cùng nam nhân khác rồi cười nói điều đó khiến cậu không thể chịu dc...liệu có phải đây là ghen k?

- Tại sao cậu lại đi cùng tên đó vậy hả?

Cậu quát lớn khiến cho nhỏ cũng cảm thấy sợ hãi...từ trước đến nay có bao giờ cậu lại nổi giận vs nhỏ như vậy....

- Cậu thôi ngay đi nha. tại sao cậu lại phải nổi giận cơ chứ? mình đi cùng ai thì có liên quan gì đến cậu. Cậu cũng suốt ngày ở cạnh tiểu thư Mỹ Lệ thôi còn gì...

Nhỏ đứng dậy nhìn thẳng vào mắt cậu mà nói...

- Cậu ghen sao?

không phải chứ nhỏ cũng biết ghen sao? điều này khiến cậu cảm thấy vui mừng hơn.

- Sao không ghen đc cơ chứ...bạn thân nhất của tớ ở cùng 1 người khác mà không thèm quan tâm tới tớ thì làm sao mà vui đc...dù sao tui mình cũng là bạn từ lúc nhỏ rồi mà.

- Là bạn thân thôi sao?

- ưm.

cậu không biết lúc này mình lên vui hay buồn đây, thì ra từ lúc đó đến nay nhỏ cũng vẫn chỉ coi cậu là bạn thôi nhĩ...nhưng cái này cũng đáng vì cuối cùng nhỏ cũng biết ghen rồi mà.

- Đúng là cái đồ heo nhóc.

Về mặt của cậu đã trở lại bình thường.

- Này đừng có gọi mình là heo mình không có béo đâu nha.

Tiếng cười nói lại vang khắp nhà...chính là cả gác này chính là khung cảnh này 1 cảm giác thật thân thuộc.

- làm hòa chứ?

Cậu giờ ngón út ra chờ sự đồng ý của nhỏ. tuy cái này có hơi trẻ con thật nhưng vc này là lời hứa của những người bạn thân mà phải không nào.

- ưm, làm hòa.

Nhỏ vui vẻ ngoắc ngón tay út của mình với ngón tay út của cậu, 2 người họ nhìn nhau cười nói vui vẻ. Nhưng trước sự vui vẻ của họ đằng sau cánh cửa cô đang đứng đó tay siết chặt lại, ánh mắt cô như những con dao chĩa thẳng về phía nhỏ." Như Nguyệt...cái đồ trơ trẽn...ngay cả từ hồi đó đến nay cũng chỉ tại vì con hồ ly như cô mà anh Phong không thêm đề ý đến tôi. Cái đồ giả tạo như cô tôi sẽ không để cô được yên ổn đâu."

===== đến giờ cơm tối rồi đây =====

Hôm nay là ngày cô mới dọn đến ở và nhỏ cũng đang rất vui nên đồ ăn hôm nay có rất nhiều. Chỉ có điều là hôm nay cậu không thể ở nhà đc vì có vc phải làm.

Nhỏ xếp các món lên bàn thì cũng cùng lúc đó cô đi đến.

- Oa có nhiều món ăn ghê nhĩ.

- Mời tiểu thư ăn cơm.

Cô ngồi xuống bàn rồi nhìn tất cả các món 1 lượt. Ban đầu cô còn nghĩ mấy món này là do bếp trưởng trong nhà nấu nhưng khi cô hỏi lại thì mới biết cái này là do nhỏ nấu. Nếu đã là do nhỏ nấu thì dù có 1 miếng cô cũng không có ăn. Ngay sau đó cô bỏ lên phòng luôn.

- Tiểu thư người không dùng món sao?

Nhỏ quay ra hỏi.

- thôi khỏi đi nhìn mấy cái món đó thôi là tôi đã không muốn ăn rồi.

cô quay ra lạnh lùng nói.

- Vậy...vậy tôi sẽ đi chuẩn bị món khác...

Nhỏ vội vàng nói mất bao nhiêu công sức nhỏ mới có thể làm những món đó...nhìn chúng khó ăn đến vậy sao? không muốn cô phải bỏ bữa vì vậy nhỏ muốn làm những món khác mong cô có thể chấp nhận.

- Thôi đi tôi không có muốn ăn...tôi sẽ đi ra ngoài ăn vậy...

Đối vs cô thì đi ra ngoài ăn còn thích hơn là ăn mấy cái món do nhỏ làm.

----- Sau khi dọn dẹp không cái đồng hồ ăn kia nhỏ đi dạo ra khu vườn để nghỉ ngơi. Ngồi trên chiếc xích đu nhỏ chống tay suy nghĩ. Nhìn thì người khác sẽ nghĩ rằng nhỏ đang suy nghĩ vấn đề j đó rất quan trọng nhưng thật ra cái mà nhỏ đang suy nghĩ là về đồng thức ăn kia..

- Cát công là bao nhiêu là đồ ăn như thế mà sao chẳng có ai ăn vậy nek...nó không ngon hay sao? mình nấu ăn dở lắm hở?...mà nếu đã không có ai ăn...thì mình sẽ là người xử lí chúng.

Hai mắt nhỏ sáng lên (' nhìn cái mặt chị này thấy gian gian') Nhỏ đứng bật dậy đang chuẩn bị đi thì lại dừng lại.

- Ế....mà khoan nhiều đồ như vậy sao mình ăn hết nổi nhỉ...mình thì cũng chẳng ngại gì mà đánh chén chúng...nhưng nếu ăn nhiều như vậy sẽ bị mập mất..==

Đang ngồi suy nghĩ thì bỗng dưng có tiếng chuông cửa, nhỏ liền chạy ra ở cửa luôn. Nhưng khi vừa mở cửa ra thì nhỏ lại chẳng thấy ai cả mà chỉ thấy cái đám trẻ con đang đứng đó nghịch cái chuông cửa.

- CÁI...CÁI...ĐÁM KIA LẠI ĐỊNH PHÁ PHÁCH NỮA AK...

Đây không phải lần đầu tiên nhỏ bị đám nhóc kia chọc phá. Lần thì tụi nó cho nhỏ cả người dính đầy bùn, lần thì ướt như chuột lột...cũng may lần này nhỏ không có bị sao cả. Nhỏ đóng cửa rồi quay đầu vào nhà nhưng vừa chỉ mới bước đc 1 bước chân thì cái chuông cửa lại reo lên...nhỏ lại quay ra mở cửa đám nhóc ngay lập tức chạy ra phía trước.

- Cô ngốc kia tụi bay ơi!!! CÔ-NGỐC.

Một đứa lên tiếng to cả đám đằng sau cười to sau đó thì hòa theo. Bực mình nhỏ cầm ngay chiếc dép phi thẳng về phía trước.

- CẤM GỌI TA LÀ CÔ NGỐC...

1s..2s...3s.. chiếc dép rơi xuống nhỏ liền ngước lên nhìn. 1 khuôn mặt quen thuộc nay đã in hằn dấu của chiếc dép trên mặt- người đó không ai khác chính là...

- Đại...Đại Phong.

chuẩn rồi!!! người đó chính là cậu và tác phẩm của nhỏ đã nằm ngay trên khuôn mặt của cậu.

Chào tất cả các bạn đọc giả iu quý! xl vì không đăng đc nhieu chap thường xuyên nha...mong các bạn đừng bỏ mk nha...cuối cùng cũng đã được nghỉ hè rồi. Nghỉ hè này chắc ỉnh cũng hơi bận vì phải ik hk thêm hè nhưng mk hứa sẽ đăng chap đều đều vì vậy m.n hãy ủng hộ cho mk nhieu nhieu nha!

Bạn đang đọc truyện *Cô Hầu Gái Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

CHAP 12

Hôm nay là ngày đầu tiên của cuộc thi, 20 thí sinh xuất sắc nhất sẽ đc ik tiếp vào vòng 2 của cuộc thi. Từ rất sớm nhỏ đã thức dậy cố gắng làm xong công việc để đến tham gia cuộc thi. đang đi tưới nước ra tưới cho mấy cây hoa ngoài vườn thì nhỏ gặp cô

- Chào buổi sáng.

Thấy nhỏ vào buổi sáng như vậy khiến cô thật khó chịu nhưng cx nên chào hỏi chút nhỉ.

- Chào buổi sáng tiểu thư.

Nhỏ cũng tươi cười cúi chào cô.

- cô đang tưới cây sao?

Thấy nhỏ cầm xô nước cô liền hỏi.

- Vâng, tôi muốn tưới xong cho mấy cái cây này rồi mới đến trường.

- oh vậy sao? cô thật là chăm chỉ đó nha...nhưng những công vc như vậy cô có thể để cho những người khác làm là đc rồi còn gì.

Đối vs cô nhỏ vẫn chỉ đang giả tạo mà thôi. Chăm chỉ sao? câu nói của cô là chỉ đang chế giễu nhỏ thôi sẽ không bao giờ có chuyện cô lại ik khen nhỏ.

- Vậy tôi đi tưới hoa đây.

Nhỏ tươi cười nói xong đi đến ngay lúc đó cô đưa chân ra khiến nhỏ bị vướng ngã. Chiếc xô nước hắt văng lên và đổ khắp người Nguyệt.

- Như Nguyệt cô không sao chứ? Tôi bắt cần quá, xin lỗi cô nhiều nha khiến cho cô bị ướt hết rồi.

Cô vội vàng chạy đến nhưng sau cái về mặt đỏ của cô là sự sung sướng khi thấy nhỏ bị như vậy.

- Tôi không sao đâu tiểu thư, chỉ tại do tôi bắt cần lên mới bị ngã thôi. Tôi sẽ thay bộ khác cũng được.

Sau khi nhỏ quay về phòng cô liền nở ngay 1 nụ cười gian xảo. Đây mới chỉ là những trò bình thường nhưng cô sẽ còn những âm mưu gì nữa đây? liệu trong vòng thi hôm nay nhỏ sẽ vượt qua? cùng đón xem tiếp nào mọi người.

----- Sang phía bên trường nào-----

Ở học viện ngôi sao, mọi thứ đều đã được chuẩn bị đầy đủ, tất cả các thí sinh đều đã chuẩn bị xong việc bây giờ là chỉ chờ đến khi cuộc thi bắt đầu nữa thôi. Ngay từ hồi sáng cậu đã muốn đến để gặp nhỏ cô vũ cho nhỏ trong vòng thi hôm nay nhưng cuối cùng cô lại xuất hiện để tìm cách né tránh nhưng cuối cùng cậu vẫn phải đi cùng cô đến trường trước. Nhưng dù sao cũng đã đến rồi cậu muốn xem nhỏ biểu diễn, thật ra thì cậu chỉ muốn 1 mình cậu mà được xem nhỏ hát nhưng sao có thể được chứ.

Còn về phần nhỏ thì vẫn đang ở nhà, vừa thay quần áo xong thì cũng đã đến giờ phải đi chỉ còn 30 phút nữa thôi chắc chắn sẽ kịp....Nhưng khi vừa chạy xuống nhỏ lại chợt nhớ là chưa có tưới nước cho mấy cây hoa, không muốn làm phiền tới những người khác nữa nhỏ đành vội lấy 1 xô nước khác rồi đem ra vườn. Khi vừa tưới hết cho mấy bông hoa thì cuối cùng nhỏ lại bị muộn. Vội vàng cầm lấy chiếc cặp nhỏ chạy 1 mạch đến trường.

-----0o0o0o0o0-----

Cuộc thi cũng đã bắt đầu được 1 lúc rồi, các thí sinh lần lượt lên thể hiện bài hát, tài năng của mình. nhìn lại xung quanh cậu không thấy nhỏ đâu lo lắng cậu lấy điện thoại ra gọi cho nhỏ nhưng lại chẳng thấy ai bắt máy. Thật ra vì quá vội nên nhỏ đã để quên điện thoại ở nhà. Và rồi là tới lượt của Mỹ Lệ lên biểu diễn, chính nhờ màn biểu diễn ấn tượng đó cô đã lấy được số điểm cao nhất từ ban giám khảo và kèm theo đó là vài nam sinh đã bị cô mê hoặc nhưng người mà cô muốn được chú ý nhất...cái này không nói ra chắc ai cũng đều biết rồi. Còn cậu thì có vẻ không có hứng thú gì.

- Mời thí sinh tiếp theo!!!

MC đã giới thiệu thí sinh tiếp theo và người đó chính là nhỏ. Đã gọi 1 hồi lâu rồi mà vẫn chưa thấy nhỏ xuất hiện.

- Nếu đã không còn thí sinh nào nữa thì chúng ta sẽ.....

- Chờ đã...tôi đã đến rồi.

Nhỏ vội chạy nên sân khấu, trang phục và đầu tóc đều đã được thay đổi hoàn toàn. Nhỏ mặc 1 bộ váy xòe màu mận chín, tay áo có là vài gien xòe, giữa áo có gắn hạt cườm. Mái tóc dài của nhỏ được buông xuống và có cặp 1 chiếc cặp hoa hồng. Tuy rằng nhỏ không có trang điểm nhưng bộ váy và chiếc kẹp tóc đã khiến cho nhỏ trông thật nổi bật. MC đã rời sân khấu để nhỏ có thể biểu diễn. Tiếng nhạc bắt đầu nổi lên, từng giai điệu nhẹ nhàng. " Nhớ bao ngày mình còn chung trên con đường đi nhớ câu chuyện cười nào anh thường vu vơ kể mãi em nhớ những chiều nào có anh cùng đi về khi tan trường ta đứng chờ nhau những kỉ niệm vẫn còn mãi sâu trong lòng em đến bây giờ vẫn còn nhớ lời anh hay vẫn nói nếu lỡ mai này mình cách xa hai phương trời thì anh vẫn luôn nghĩ về em...

Gửi cho anh những nỗi nhớ trên đường đi hôm nào

Gửi cho anh những ngày tháng đã từng bình yên

Gửi cho anh những hạnh phúc những niềm tin anh đã quên

Khi đôi ta xa chẳng được bao lâu

Còn đâu cánh hoa phượng thấm rơi vào tay em cười

Còn đâu những trang vở trắng ghi đầy lời yêu thương

Còn đâu ánh mắt nồng ấm vẫn chờ em trên đường như xưa

Chỉ còn góc sân nào lặng yên ...

Gửi cho anh... Nỗi nhớ hôm nào..

Gửi cho anh... Yêu thương bình yên

Gửi cho anh .. niềm tin đã vội quên

Khi đôi ta xa chẳng bao lâu...."

(Bài hát này chắc bạn nào cũng biết rồi nhì. đây là bài " gửi cho anh" của chị Khởi My)

Từng động tác, từng câu hát của nhỏ trông chúng thật đẹp là sao! điều này khiến cho bệnh viện hôm nay phải thêm nhiều bệnh nhân với ca chảy máu mũi. Cậu chẳng thể nào rời khỏi được giọng hát của nhỏ và hẳn cũng chẳng ngoại lệ, bọn họ đã nghe biết bao ca sĩ nổi tiếng hát những bài hát hay nhất nhưng sao khi nghe nhỏ hát tất cả đều không rời khỏi được giọng hát đến say người đó.

Sau màn biểu diễn đó thì cả khán đài và cả 3 vị giám khảo đều đứng lên vỗ tay. Màn biểu diễn vô cùng thành công nhờ nhận đc số điểm cao nhất từ giám khảo và thêm nữa nhờ sẽ đc ik thẳng vào vòng bán kết. Còn cô thì đứng ở vị trí thứ 2. chuyện này khiến cho cô thực sự tức giận. Và nhờ tất nhiên là phải vui mừng rồi bao công sức luyện tập cuối cùng nhờ cũng có thể làm đc nhưng điều này mới chỉ là bắt đầu nhờ còn phải cố gắng hơn nữa thì mới có thể trở thành 1 idol đc chính vì vậy mà nhờ cũng không thể chủ quan được. Sau khi cuộc thi kết thúc mọi người đều đổ dồn về phía nhờ, ai ai cũng đều ca ngợi ngợi. Nhờ bị bao quanh bởi rất nhiều người. Ngay lúc đó cậu đi đến kéo tay nhờ ra khỏi đám đông. Hành động này của cậu khiến mọi người rất bất ngờ.

- Này cậu bỏ tay ra đi, đau lắm đấy.

Nhờ cố gỡ tay ra nhưng cậu thì cứ nắm chặt lấy tay nhờ khiến nhờ cảm thấy rất đau. Cậu tức đến như vậy là do bạn này nhờ đã để cho cánh nam sinh đến gần rồi còn tươi cười vs họ nữa điều này khiến cậu rất khó chịu. Cậu kéo nhờ đến gần 1 gốc cây rồi dừng lại.

- Cậu bỏ tay ra đc chưa vậy?

- không bỏ.

- Đừng có trẻ con thế chứ.

- cậu nói ai trẻ con.

Cậu quay lại và bắt gặp ngay nụ cười của nhờ, tim cậu bỗng đập rộn lên, mặt cậu có chút thoáng đỏ.

- Cậu bị sốt à?

Nhờ sờ tay lên trán cậu nhưng không thấy có gì.

- ủa đâu có sao đâu.

Nhờ buông tay xuống ngực ngạc nhiên.

- Thật là tờ đâu có bị sốt.

đến lúc này rồi cậu ms chịu buông tay nhờ ra.

- Nè nè, bạn này cậu có xem tờ biểu diễn không vậy?

- có.

- hay không?

- cũng đc thôi.

Không gian bỗng đứng trở lên tĩnh lặng, những làn gió lướt qua. Cậu đang định ns j đó vs nhờ thì...

- ANH PHONG!

Rồi bỗng cô xuất hiện, chạy đến xen vào giữa nhờ rồi nũng nịu bám lấy tay cậu.

- chúng ta đi về thôi anh Phong.

- cô về trước đi tôi còn có việc nữa.

- Đi mà anh...em thấy mệt lắm anh đưa em về đi.

Cậu thở dài lại nữa rồi mà cx chẳng còn cách nào có thể tách cô ra.

- Vậy gặp cậu ở nhà.

Cậu quay lại nói với nhờ.

Bạn đang đọc truyện *Cô Hầu Gái Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13

Chap 13:

~~~~ vòng 1 của cuộc thi đã khép lại, nhỏ đã rất nỗ lực ms có thể lấy đc số điểm cao rồi vào thẳng chung kết. Tua nhanh một chút vòng 2 cx đã kết thúc chỉ có 3 thí sinh đc chọn ik tiếp tất nhiên là phải có cô rồi. Để cho nhỏ vượt mặt đã là nỗi nhọc đối vs cô h mà để người khác ik trước mk thì thật nhọc nhả.

Bỏ chuyện thi thố sang một bên giờ chúng ta sẽ kết về vấn đề chính trong chương này. Hôm nay cx như bao ngày khác nhỏ thức dậy từ sớm để lm công vc của mình. Việc đầu tiên nhỏ sẽ tưới nước cho mấy bông hoa xinh xắn và ngày hôm nay ms sáng sớm thôi mà cô đã xuất hiện rồi.

- chào buổi sáng!

Cô ik đến nghiêng người nở nụ cười giả tạo để chào nhỏ.

- Tiểu thư chào buổi sáng!

- cô lại tưới cây sao?

- vâng! Đây là công việc của tôi mà.

Nhỏ vui vẻ nói, được ngắm nhìn những bông hoa khiến nhỏ rất vui vì vậy nhỏ luôn là người chăm sóc chúng.

- Vậy lần này đừng để bị ngã nữa nha!

Cô nhìn nhỏ khinh thường.

-cảm ơn tiểu thư đã quan tâm tôi.

' quan tâm ư....thật nực cười hạng người như cô còn chẳng đáng để tôi nhìn chứ đừng ns là quan tâm. Nhìn cái bán mặt của cô tôi đã muốn ói!' Cái suy nghĩ của cô thật ghê tởm làm sao. Bên ngoài thì trông hiền lành tốt bụng vậy mà bên trong thì thối nát vì vậy nên người ta đâu thể trông mặt mà bắt hình dong.

- À quên chưa nhắc cô chuyện này, hôm nay là sinh nhật anh Phong vì vậy hôm nay sẽ có một bữa tiệc nên tôi muốn cô hãy chuẩn bị vài món ăn đc chứ?

Cô chợt nhớ ra việc hôm nay rồi quay lại nói với nhỏ.

- vâng, tôi sẽ cố.

Nghe câu trả lời của nhỏ xong cứ thế cô bỏ ik mà không nói gì thêm nữa. Thật ra không cần cô nói nhỏ cũng đã biết hôm nay là ngày gì rồi vì dù sao nó cũng là ngày sinh nhật nhỏ mà. Tưới cho mấy bông hoa xong nhỏ ngồi suy nghĩ xem xem tối nay nên làm những gì.

- Nghĩ cái gì mà mặt mày nhăn nhó thế kia heo ngược!

Cậu xuất hiện bất ngờ khiến nhỏ phải giật mình.

- này cậu k xuất hiện bình thường đc hả tính hại chết ng s?

Ban nãy cậu xuất hiện lm tí nữa thôi tim nhỏ bay thẳng ra ngoài ngay.

- đang nghĩ j?

- à.....thì đang nghĩ xem tối nay nên nấu gì cho sinh nhật cậu.

- cậu cx bk?

Phong cười rồi hỏi nhỏ như sợ rằng nhỏ quên mất chứ.

- thì dù sao hôm nay cx là....

Đang nói thì nhỏ lại dừng lại.

- là gì?

- không có gì đâu đừng để ý.

Và rồi cứ thế nhỏ bỏ ỉk luôn, nói ra mới chợt nhớ hôm nay là ngày giỗ mẹ nhỏ mà...cầm lấy cái túi nhỏ tính ra chợ mua hoa quả để thăm mộ mẹ tiện thể mua quà cho cậu luôn. Vừa mới ra cổng nhỏ đã gặp....

~~~~~  
Chào m.n xl vì đã k đăng chap đầy đủ thời gian này mk đã gặp một vài khó khăn nên k đăng chap mới đc hôm nay mk xin chuộc lỗi vs m.n.

~~~~~  
- Nam.... chào buổi sáng!

Ban đầu hơi ngạc nhiên khi hấn xuất hiện ở đây nhưng rồi nhỏ lại tươi cười mà chào hấn.

- ồ....chào, cô đang tính đi đâu à?

- tôi đang muốn ra siêu thị mua chút đồ. Mà khoan sao cậu lại ở đây?

Lúc này nhỏ mới thắc mắc hỏi.

- Thì là thú vui mỗi sáng đi lang thang khắp nơi rồi gọi xe về.

- Ai lại có cái thú vui quái đàng đấy chứ....

Một thiếu gia cao quý mà cũng có những suy nghĩ thật khác người...đúng là không thể nhìn vẻ ngoài mà đoán người mà.

- tôi đi cùng dc chứ dù s tôi cũng đang rảnh rồi.

Ns xong thì hấn mới chợt nhận ra mình vừa nói gì....tại sao một người cao quý như hấn, IQ cao như hấn mà lại muốn đi siêu thị...hấn còn không thể hiểu nổi chính mình.

- ukm, cũng dc.

Nhỏ nở nụ cười vui vẻ...chính cái nụ cười đó cái nụ cười mỗi lần nhìn là tim hấn lại đập liên hồi, chắc lần này hấn phải đi khám bác sĩ thôi.

- cô muốn mua gì?

Hấn quay sang hỏi nhỏ.

- tôi muốn mua hoa quả để thăm mộ mẹ và chuẩn bị đồ một vài món ăn cho tối nay.

- mộ mẹ....cô?

Hấn thắc mắc chẳng nhẽ nhỏ mò côi?

- ukm mẹ tôi đã mất rồi!

Nhỏ không buồn bã gì cả, đúng thật nhỏ cũng đã từng rất buồn khi không có mẹ nhưng dc ở bên cạnh cậu, bên cạnh những người lm khác điều đó khiến nhỏ cảm thấy mình không hề cô đơn.... vs lại mẹ nhỏ vẫn luôn ở trên cao dõi theo từng bước đi của nhỏ. Hấn thì như đã hiểu hơn về con người của nhỏ.

- cô ns bữa tiệc....là sinh nhật Phong?

- sao cậu bk?

- Cô vẫn chưa biết, tiệc sinh nhật của cậu ta cả khối đều dc mời.

- cả....cả khối....

Nhỏ bất ngờ vậy mà còn tưởng chỉ có lớp thôi ai mà ngờ lại là cả khối chứ thế mà cô lại còn nói là làm vài món nhiều người như vậy phải nấu rất rất nhiều ấy chứ...nghĩ thôi mà nhỏ cũng đã thấy mệt.

~~~~~ tua nhanh ~~~~~

Trong siêu thị nhỏ đi đến từng gian hàng chọn những nguyên liệu cần thiết.

Hắn xuất hiện trong siêu thị khiến bao ánh mắt đổ dồn tới. Nhỏ và hắn ik đến đâu mọi người bàn tán xì xào tới đó....đẹp cũng có cái khổ của nó. Mua đủ đồ cần thiết rồi nhỏ đi vòng quanh tìm mua quà cho cậu.

- cô định mua gì nữa vậy?

- tôi....muốn mua quà cho Phong.....

- cho cậu ta?

- um

Nghe đến tên cậu hắn đã thấy tức giận. Lúc nào cx là cậu, lúc nào nhỏ cx quan tâm tới cậu....hắn dường như đã nhận ra tình cảm của mình nhưng vẫn phải tay phủ nhận việc đó.

~ hết chap 13~

Bạn đang đọc truyện *Cô Hầu Gái Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14

Hắn cùng nhỏ ik mua đồ xong liền đến thăm mộ mẹ...nhìn nhỏ mà hắn tự hỏi có phải hắn đã thích nhỏ thật rồi không? Cái cảm giác muốn ở bên cạnh nhỏ, muốn nhìn thấy nụ cười của nhỏ và bức tức mỗi khi cậu ở cạnh nhỏ...có phải người ta hay gọi cái đó là "yêu".

Làm xong việc của mình mua đủ số đồ cần thiết nhỏ và hắn cùng nhau đi về. Đi cùng nhỏ mà hắn chỉ muốn khoảng khắc này hãy trôi chậm hơn để có thể dc ở bên nhỏ. Về đến biệt thự nhỏ tạm biệt hắn rồi vào nhà. Đặt cái túi đồ lên bàn nhỏ thở phào nhẹ nhõm rồi lấy ra món quà mà nhỏ đã mua tặng cậu. Đó là một quả cầu tuyết bên trong là những ngôi sao vàng trắng bé nhỏ và một ngôi nhà xinh xắn. Cầm món quà nhỏ nhìn đi nhìn lại rồi cười vui vẻ.

- đó là món quà cho anh Phong sao?

Cô xuất hiện.

- v....vâng

- nó là một quả cầu tuyết?

Nhỏ gật đầu thay vì trả lời

- tôi có thể .xem nó một chút chứ?

Nó cũng không dám từ chối nên đã đưa cho cô xem. Sau khi cầm lấy quả cầu trên tay cô đã không chần chừ mà thả tay ra * BINH* quả cầu rơi vỡ...

- chết tôi lỡ tay mất rồi.

Cô cố tình giả vờ làm như nó không phải lỗi của mình. Còn nhỏ đứng như trời trồng không nói lên một lời. Khó khăn lắm mới tìm dc món quà để tặng cậu vậy mà h nó đã k còn nữa. Nhỏ ngồi sụp xuống nhìn quả cầu đã bị vỡ. Cô thì bỏ đi lúc nào không hay.... không thể để mọi người nhìn thấy mình lúc này nhỏ nhanh chóng đứng dậy rồi dọn dẹp lại mọi thứ. Những mảnh thủy tinh đó nhỏ đã cất chúng vào một cái hộp rồi quay trở lại với công việc của mình.

Phía bên ngoài mọi người đang bận rộn chuẩn bị mọi thứ, người chạy ra chạy vào. Bữa tiệc này vốn dĩ cậu không muốn tổ chức nhưng cô lại tự ý quyết định mọi việc. Để việc chuẩn bị cho người làm cô nhanh chóng kéo cậu đi chọn đồ. Nếu không phải hai tập đoàn hợp tác vs nhau thì cậu cũng chẳng hề muốn gặp cô , từ lúc cô xuất hiện dường như cậu ít dc gặp nhỏ hơn.

.....

Sau bao công sức vất vả chuẩn bị nhỏ và mọi người cuối cùng cũng hoàn tất công việc chuẩn bị. Xong xuôi nhỏ lẻo đẹo lên phòng nằm nghỉ. Vừa vào phòng nhỏ nhảy ngay lên cái giường êm ái của mình. Ngước mặt lên bàn nhỏ thấy có một lá thư kèm theo đó là cái thiệp mời.

' Như Nguyệt chắc cậu cũng đã c nhận đc cái thiệp mời rồi. Mình thật ra cũng không muốn tổ chức nhưng Mỹ Lệ đã mời mọi người rồi nên tớ cũng muốn mời cậu. Mời cậu không phải danh nghĩa là cậu chủ mà là một người bạn vì vậy hãy đến tham dự đây ơ - - . Cậu cũng không phải lo chuyện quà tặng đâu chỉ cần cậu đến là đc rồi!'

Đọc lá thư nhỏ vui vẻ cười, nhỏ thật sự rất rất vui, bao phiền lo đều đã tan biến hết.

* cóc....cóc...* có tiếng gõ cửa nhỏ liền quay ra mở cửa.

- Di Lan có việc gì cần con làm sao?

Thấy Di Lan nhỏ hỏi.

- Hôm nay ta muốn.... chúc mừng sinh nhật con!

Di Lan giờ ra một hộp quà. Ngơ ngác nhìn rồi nhỏ cũng cảm lấy.

- món quà này là của tất cả mọi người tặng cho con đây.

Nhìn món quà nhỏ vui sướng ôm lấy di lan. Tuy rằng không có những bữa tiệc to lớn sang trọng nhưng năm nào nhỏ cũng đc nhận quà sinh nhật.

- con mau mở quà đi!

Di Lan dục

- vâng!

Nhỏ từ từ mở nắp hộp ra.... bên trong đó là một bộ váy xòe màu hồng phấn nhìn nó đc thiết kế không quá cầu kì mà nó cx không phải là chiếc váy hàng hiệu sang trọng.

- Di nó đẹp lắm!

Giọng nhỏ ghen ngào tuy món quà này đơn giản nhưng đối với nhỏ nó lại là món quà đẹp nhất. Sinh nhật cậu nhỏ sẽ mặc bộ váy này. Nhanh chóng nhỏ vội vào phòng để thay đồ.....

~~~~~

Trong bữa tiệc sẽ có những chuyện gì xảy ra hãy cùng đón đọc chap sau nha mọi người!

Bạn đang đọc truyện *Cô Hầu Gái Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15

Chào các bạn độc giả thân yêu! Mình rất rất vui khi các bạn đã luôn ủng hộ cho truyện của mình. Tuy mình mới viết truyện từ đầu năm học nhưng sau quá trình mình cũng đã dần khắc phục và có thể viết truyện tốt hơn. Bộ truyện " Cô hầu gái của tôi" chính là bộ truyện tâm đắc nhất của mình. Cảm ơn các bạn rất nhiều vì đã luôn theo dõi câu truyện của mình!

~~~~~

Bữa tiệc cũng đã được bắt đầu, các khách mời đều đã đến dự đông đủ. Thay xong quần áo nhỏ mới ik lên phía nhà chính, bước vào trong ai ai cũng phải ngơ ngàng ngược nhìn. Đám con trai nhìn nhỏ mê mẩn mồm thì đỏ dãi, có thích thì cũng phải có ghét thôi, những cô gái khác nhìn nhỏ một cách khinh thường.

- này này cái váy con nhỏ đó đang mặc nhìn thật rẻ tiền- ng1

- đúng là cái đồ quê mùa mà nhìn mà thấy ghê!- ng2

Bla.....bla.....bla.....

Nhỏ chẳng thèm để tâm gì đến mấy lời ns đó. Bạn sinh ra không phải để làm hài lòng người khác nên dẫu họ có nói gì thì bạn cũng đừng bận tâm quá

hiều. Từ lúc nhỏ bước vào phía xa xa kia có 2 chàng trai đang nhìn nhỏ không chớp mắt.

- Cảm ơn mọi người vì đã tới dự bữa tiệc!

Cô cầm chiếc mic rồi bước lên nói.

- ngay bây giờ chúng ta hãy cùng gặp chủ nhân của bữa tiệc hôm nay.

Cô hướng tay về phía cánh gà rồi cậu từ từ đi ra.

- ôi anh Phong hôm nay trông thật tuyệt vời làm sao!- A

- Anh Phong đẹp trai quá!- B

.....bàn tán và bàn tán.....hồ reo rồi lại hồ reo.....

Hôm nay cậu hất gọn mái tóc lên, mặc một bộ vest cực kì sang trọng tất cả tôn lên cái vẻ đẹp tuấn tú lịch lãm của cậu. Đêm nay nhỏ là người khiến bệnh viện tăng thêm dân số thì cậu là tên trộm cướp đi trái tim của bao cô gái. (* t/g: xí đẹp trai mà đi làm trộm| Phong: lượn ngay x| t/g: đại gì mà ik ở lại lát còn xem kịch hay *)

- Cảm ơn đã đến bữa tiệc!

***** quạ***** quạ*****

Con quạ từ đâu mà nó bay qua. Sau cái câu nói đó những cô nàng lại càng hò reo hơn.....Phong lm vậy cũng chỉ khiến các cô nàng mê cậu nhiều hơn mà thôi.

* sao Phong lại khác vậy nhỉ?* Nhỏ thấy cậu phản ứng như vậy thì có phần lạ. Thì tất nhiên vs nhỏ thì lạ rồi vì có bao giờ cậu như vậy khi nói chuyện với nhỏ đâu. Nói xong cô cùng cậu đi chào hỏi mọi người.

- Chào!

Hắn đi đến chỗ nhỏ.

- cậu cũng đến sao?

Thấy hắn nhỏ quay ra chào.

- thì tôi đã nói với cậu là cậu ta mời cả nhóm còn gì.

- à....đúng vậy ha!

Nhỏ tư oí cười với hắn vui vẻ khiến ai kia từ phía xa nhìn mà khó chịu trong lòng. Quay ra nhìn xung quanh nhỏ thấy mọi người đều đang tặng quà cho cậu. Không có món quà nào để tặng cậu nhỏ thấy mình thật có lỗi biết rằng cậu sẽ không quan trọng quá việc này nhưng nhỏ cũng muốn tặng thứ gì đó cho cậu....suy nghĩ một lúc cuối cùng nhỏ cũng đã có cách rồi cứ thế nhỏ chạy đi bỏ lại hắn đứng đó không biết chuyện gì.

Bỗng tiếng nhạc vang lên mọi người ngược nhìn lên sân khấu thấy nhỏ đang đứng trên đó.

- Nguyệt!

Cậu ngạc nhiên.

- chúc mừng sinh nhật cậu, Phong!

Nhỏ tươi cười mà chúc mừng sinh nhật cậu. Nghe những lời nhỏ nói cậu cũng mỉm cười....có thật không vậy Phong đang cười những cô gái khác đều ngờ ngàng nhìn cậu.

* từ trước khi chúng ta sinh ra giữa 2 ta chắc chắn đã có một lời hứa phút giây tuyệt vời ấy chỉ dành cho 2 ta. Mỗi khi nhìn lên bầu trời cảm giác như ai đó đang nhìn cùng em. Và cứ như thế cảm giác an toàn như bảo vệ đôi ta. Ánh dịu dàng lan tỏa khắp màn đêm. Này hãy cho em thấy gương mặt của người vàng trắng tròn vành vạch chứa đựng con tim đôi ta. Có hơi ấm của tình yêu mà ta cho là vĩnh cửu. Tin người, hãy tin em, hãy cùng hứa nhé với tình yêu mà ta vừa tìm ra..... *

(*t/g: bài hát này tên là Moonlight destiny bài hát tiếng nhật ghe hay lắm!*)

Giọng hát của nhỏ êm ái, ngọt ngào mà dịu dàng nó khiến mọi người đều cảm thấy thật thoải mái. Cậu và hắn đứng ngơ ngác mà nhìn nhỏ. Lúc đó hắn mới nhận ra ánh mắt của nhỏ như đang hướng về phía cậu...tay hắn nắm chặt lại, hắn đang tự hỏi chính mình liệu hắn đã thực sự yêu nhỏ rồi.

Bài hát kết thúc tất cả mọi người đều vỗ tay. Cậu đang chuẩn bị tới chỗ nhỏ thì lại thấy hắn đến trước và kéo tay nhỏ đi. Mọi người chỉ biết đứng nhìn mà chẳng hề biết chuyện gì đang xảy ra. Hắn kéo nhỏ ra sau vườn.

- có chuyện j vậy? Tại sao cậu lại kéo tôi ra đây?

Hắn đứng quay lại nhìn nhỏ

- tại sao trong mắt cô lúc nào cũng chỉ có tên Đại Phong đó?

- cậu đang nói cái gì vậy? Tôi không hiểu.

- cô thích tên đó phải không?

- hả????

Nhỏ ngờ người ra mà chẳng hiểu chuyện gì.

- cô thích Phong đúng không?

Hắn nhắc lại.

- cậu nói gì vậy chứ sao tôi có thể thích Phong đc....

~~~~~

Bạn đang đọc truyện *Cô Hầu Gái Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16

Mọi người ơi từ giờ Lili sẽ đăng truyện trong khoảng thời gian là trưa và tối vì vậy mong mọi người đừng quá lo lắng Lili cố gắng đăng đủ chap truyện!

=====

- *có thật cô không hề thích Phong?*

Hắn cố gắng hỏi lại xem nhỏ trả lời ra sao.

- *Thì đúng là vậy còn gì sao tôi lại có thể thích cậu ấy đc.*

- *vậy....*

Bỗng cậu xuất hiện chen ngang vào cuộc trò chuyện. Nhanh chóng cậu kéo hắn ra rồi cho hắn ăn chọn 1 cú đấm. Khóe môi hắn rỉ máu, lau sạch vết máu hắn cười.

- *Vẫn còn cười đc?*

Cậu nhìn hắn bức tức nói.

- *cậu coi cô ấy là gì?*

Hắn nhìn cậu mà hỏi.

- *tôi không cần phải trả lời cậu.*

- *Nếu như quan hệ giữa hai người chỉ là bạn bè thì tôi xin phép cướp cô ấy đi.*

Hắn hùng hồn mà tuyên bố trước mặt cậu.

- *cậu dám sao?*

Phong nắm lấy cổ áo hắn. Hắn đang nói đùa cái gì vậy chứ? Cướp nhỏ đi sao..... thật nực cười cậu sẽ không để hắn có cơ hội đó đâu.

- *cậu nghĩ tôi không dám.*

Hắn nhìn cậu như đang muốn thách thức. Trước mắt nhỏ là cảnh 2 tên con trai đang đấu đá nhau và nguyên nhân của vụ việc này không ai khác chính là nhỏ... có lẽ vậy.

- đừng nghĩ cậu có thể cướp cô ấy khỏi tôi.

Cậu khẽ nói với hắn. Nhìn 2 ng họ hết đấu đá rồi lại nhìn nhau cười nhỏ đứng đó mà chả hiểu chuyện gì đang diễn ra. (*t/g: em lạy chị hai lun từ đầu đến cuối mà không biết cái gì...*)

- vậy đc tôi và cậu hãy thi đấu nếu ai thắng sẽ hẹn hò với cô ấy 1 tuần.

- đc!

Cậu quả quyết nói.

- cái gì hẹn hò sao? Các cậu đừng có mà lấy tôi ra làm phần thưởng.

Không chịu đc nữa nhỏ liền chạy ra nói.

- chuyện của đàn ông cậu/ cô đừng xen vào!

Cả cậu và hắn cùng quay ra đồng loạt nói. Bực mình vì không nói đc gì nhỏ đi vào bên trong.

----- Trong đại sảnh nơi tổ chức tiệc-----

Nhỏ vừa mới đi vào thôi liền bắt gặp cô.

- Tiểu Thư!

Bỗng dưng nhỏ thấy trong lòng bồn chồn như chuyện gì đos sắp xảy ra với nhỏ.

- Như Nguyệt xin lỗi cô vì chuyện hồi sáng nha!

Cô ra vẻ như mình đang hối lỗi.

- không sao đâu, dù sao nó cũng đã vỡ rồi!

- cô nói vậy lại càng khiến tôi thấy áy láy hơn đấy. Để xin lỗi cô hãy uống hết cốc nước quả do tôi chuẩn bị riêng cho cô nha!

Cô giờ một cốc nước quả ra cho nhỏ.

- cảm ơn tiểu thư nhưng tôi không cần.

- thôi nào chẳng phải ban nãy cô vừa hát xong sao chắc giờ cô đang rất khát.

Cảm thấy rất bất an nhưng thấy cô cứ nài nỉ nhỏ cũng khó lòng từ chối. Thấy nhỏ uống hết cốc nước cô nở nụ cười gian xảo. (*t/g: ở đây có 1 sự nguy hiểm không hề nhẹ *)

Bỗng nhạc từ đâu nổi lên mọi người im lặng thu mắt về phía sân khấu. Phía trên kia 1 hoàng tử đang đứ đờ tay cầm mic và ánh mắt nhìn rất quyết tâm. Ai cũng hỏi chuyện gì đang xảy ra? Những cô nàng thì lại hò reo khi thấy cả hai vị hoàng tử.

- ô tối nay chúng ta sẽ có một cuộc thi giữa 2 chàng hot boy! Ai sẽ là người chiến thắng đây mọi ng hãy cổ vũ cho họ nha!

Mic chương trình giới thiệu phía dưới thì tiếng hò reo vang khắp đại sảnh.

* Ta sẽ không để ai có được em ấy(Phong) cô ấy rất quan trọng đối với tôi(Nam) ta sẽ không để ai chạm vào em ấy(Phong) tôi muốn được chạm vào em ấy(Nam)....

(*t/g: cho Lili ý kiến chút nè bài hát này là bài hát tiếng nhật có trong bộ anime Dance with devils *)

Mọi người hòa theo điệu nhạc sôi động mà cổ vũ cho 2 người. Nhỏ như bị lôi cuốn theo từng câu hát còn cô mê mẩn ngắm nhìn cậu.

.....người đã yêu em được bao nhiêu (Phong) đó là nỗi đau đớn tận đáy lòng còn hơn những vết thương mà cơ thể gánh chịu+ cảm giác như bị siết chặt mỗi khi nhớ em ấy(Nam) ánh sáng hắt hiu của anh em đã thấp sáng lúc anh cô đơn (Phong) (*t/g: dài quá lili vào lun vấn đề chính vậy*)

Ngon lửa trong họ như đang thiếu cháy cả căn phòng. Cách thể hiện bài hát của cậu và hắn đều rất tốt.

Không chờ đợi lâu hơn người dẫn chương trình bước lên sân khấu.

- tôi cũng đang cảm thấy hồi hộp đây vì vậy không để mọi người đợi lâu tôi sẽ công bố kết quả người chiến thắng là....

~~~~~

Chap 16 xin kết thúc tại đây. Ai sẽ là người chiến thắng? Hay cả 2 sẽ hòa? Chap 17 xin tặng riêng cho bạn có câu trả lời đúng và nhanh nhất.

Bạn đang đọc truyện *Cô Hầu Gái Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17

- Người chiến thắng là....

Mc thì kéo dài chữ là ra tận chân trời khán giả thì kéo vánh tai ra để nghe.

- là.... cả hai đều hòa!

"hòa" một chữ thôi mà mọi người phải đứng hình cậu và hấn thì đứng nhìn nhau không nói lên lời.

- Sao lại hòa được?

Cả hai người quay ra đồng thanh.

* hai cái người này đang làm cái gì vậy?* nhỏ đang chuẩn bị nên can thì bỗng thấy trong người cảm thấy khó chịu, đầu óc thì quay cuồng, mắt dần hoa đi và rồi nhỏ ngã xuống.

- có người bị ngất!

1 người nói to khi thấy nhỏ ngã xuống. Đang bực mình thì lại có chuyện hấn và cậu cau mày quay ra.

- là cô gái ban nãy sao? - A

- Như Nguyệt?- B

- Cô ta bị cái gì vậy?- C

Mọi người xúm lại bàn tán xì xào. Ngay khi nghe thấy tên nhỏ cả hấn và cậu chạy xuống.

- Nguyệt!

Không chân chừ nửa bước cậu lo lắng bế nhỏ đi ra xe. Vợ vàng cậu lái xe đi đến bệnh viện. Hấn cũng lo lắng cho nhỏ mà đi ngay phía sau. Bao nhiêu lời bàn tán vang lên. Còn cô thì tức đến sôi máu tại sao trước mặt cô mà cậu có thể bế nhỏ...chẳng phải cô là hôn thê của cậu sao?

ooooooooooooooooo tại bệnh viện oooooooooooooooooo

Sau khi đưa nhỏ đến bệnh viện cậu và hấn ngồi ở phía ngoài chờ mong sao nhỏ không có chuyện gì xảy ra. * cách* bác sĩ mở cửa bước ra nhanh chóng thôi hấn và cậu chạy tới.

- cô / cậu ấy sao rồi?

2 người này đồng thanh.

- 2 cậu hãy bình tĩnh đã. Trước hết hãy cho tôi biết ai là người thân của bệnh nhân?

- là tôi!

Cậu đứng ra trả lời vì dù sao cậu cũng là chủ của nhỏ...nó cũng đc cho là người thân nhỉ?

- bệnh nhân có bị dị ứng với gì không?

- cô ấy là bị dị ứng với mùi gừng khi nào mà gửi thấy mùi đó là cô ấy sẽ ngất.

- Vậy thì đúng rồi chỉ do bệnh nhân không chịu đc mùi hương của gừng nên đã ngất mà thôi cũng không có gì quan trọng.

Nghe đc lời này của bác sĩ cả hai thở phào nhẹ nhõm may mà chỉ do bị dị ứng chứ nhỏ mà xảy ra chuyện gì...Ngay lúc bác sĩ vừa dời đi cả 2 cùng lao ngay vào phòng. Đúng lúc thôi nhỏ cũng vừa mới tỉnh dậy.

- Cô / cậu không sao chứ?

Đồng thanh hiệp 3 đây = _ = đang ngồi yên tĩnh thôi bỗng hai cái người này xông vào rồi hỏi khiến nhỏ giật mình.

- không sao đâu?

Cậu thì đi đến cái ghế gần giường ngồi còn hấn thì đứng dựa lưng vào tường.

- biết là bị dị ứng sao còn đến gần giường.

- Là do gì sao? Mình không biết đấy....

Tất cả những chuyện này xảy ra đều do cốc nước của cô đã đưa cho nhỏ. Hôm nọ bất chợt cô nghe đc một số chuyện về nhỏ và biết rằng nhỏ bị dị ứng với gừng cũng chính lúc đó cô nghĩ ra một kế để trả thù nhỏ. Cái lúc uống cốc nước quả đó nhỏ cũng không chú ý nên không biết cô đã cho ít nước gừng pha vào...không phải nhỏ không biết mà là không thể nhận ra... biết là cốc nước ấy có mùi kì lạ nhưng cũng đâu thể phụ lòng cô. (*t/g: thì giả vờ uống rồi đồ đi thế có đỡ hơn không *)

- mấy giờ rồi vậy?

Nhỏ quay ra hỏi cậu.

- 10h.

Hấn trả lời ngay cái lúc cậu chuẩn bị xem đồng hồ.

- Thôi chết mình phải về phụ giúp mọi người dọn dẹp.

Ngay lúc chuẩn bị bước xuống khỏi giường nhỏ lại bị cậu chặn lại. Cậu biết là nhỏ đã phải làm việc vất vả cả ngày với lại hôm nay cũng là một ngày đặc biệt với nhỏ vì vậy cậu muốn nhỏ nghỉ ngơi. Nếu giờ mà về nhà nhỏ sẽ đi phụ mọi người làm việc ngay cái tính ngang bướng của nhỏ cậu hiểu rõ mà.

(*t/g: trong mắt anh có mỗi Nguyệt bao nhiêu người cũng phải vất vả chuẩn bị cho sinh nhật anh...tính yêu mù quáng mà!!!*)

- Cậu nghĩ không có cậu sẽ không ai làm được gì sao?

- mọi người dù sao hôm nay cũng đã vất vả rồi.

Nhỏ vẫn còn hồn nhiên nói.

- cậu nằm xuống rồi nghỉ ngơi đi mọi việc cứ để Di Lan và những người khác lo nếu không đủ tớ sẽ thuê thêm người.

- Nhưng...

- Không có nhưng với nhị gì hết đây là lệnh.

Bực mình không nói được gì nữa nhỏ nằm xuống quay mặt đi mà không thèm nhìn cậu. Từ trước đến giờ có lần nào nhỏ cãi lại được cậu đâu. Hai cái người này giống nhau ở cái tính ngang bướng nè. Nãy tới giờ cứ phải đứng nhìn hai người này mà làm hấn khó chịu.

- sao cậu vẫn còn ở đây?

Hai người con trai ngồi trong phòng sao mà nhỏ nghỉ ngơi được chứ bực quá nhỏ ngồi dậy.

- không ở đây thì ở đâu.

(*t/g: thì ở nhà chứ ở đâu, bộ không có nhà à!*)

- Còn tiểu thư thì sao? Cô ấy chắc giờ đang ở nhà đợi cậu mau về đi.

- Đừng có quan tâm nằm yên đi!

- Tớ không có muốn giữ cậu lại đâu mau về nhà đi.

Thì dù sao cậu và cô cũng đã có đính ước nhỏ đâu thể chỉ vì mình mà để cậu ở đây còn cô thì ở nhà chờ đợi. Với lại cậu và hấn ở đây sao nhỏ có thể ngủ đc.

- đã bảo cậu đừng có quan tâm

Cậu là muốn ở bên cạnh nhỏ vậy mà sao lại đuổi cậu về cái này sao mà không khó chịu cho đc.

- Cậu không về thì đừng có bao giờ gặp lại mình.

Nhỏ quay mặt đi hướng khác.

- Cậu...đc rồi tớ chịu thua cậu thật rồi. Giờ thì tớ về là được chứ gì.

Cuối cùng Như Nguyệt cũng đã có một bàn thắng không ngờ cái cách này lại hiệu quả đến vậy. Cậu đứng dậy rồi đi về phía cửa.....

Bạn đang đọc truyện *Cô Hầu Gái Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Phải làm sao em mới quay lại nhìn tôi?

- Này tên kia! Tôi để Nguyệt cho cậu chăm sóc. Nếu Nguyệt có chuyện gì tôi sẽ không tha cho cậu đâu.

Cậu đóng cửa rồi ra về. Hấn thì đứng cười thầm việc đó đâu có cần cậu phải nhắc hấn cũng tự biết nên làm gì cho nhỏ. Sau khi cậu đi có vẻ bầu không khí trong phòng đã yên tĩnh hơn.

- ak...bài hát lúc này của các cậu rất hay !

Nó cố kiếm cái gì đó nói nếu không cứ im lặng như vậy nó cũng chẳng chịu được.

- uk

Hấn cũng chỉ trả lời nhanh gọn. Trời mới đó nó cũng không biết nên nói gì tiếp....vs lại chẳng nhẽ hấn sẽ ở đây cả đêm?

- này....cậu sẽ ở đây cả đêm?

- không đc s? Mà cậu cũng nghe tên kia nói rồi đấy cậu mà xảy ra chuyện gì là hấn sẽ xử tôi đấy.

Nói vậy chứ hấn mà lại sợ cậu. Tài sắc đều ngang nhau hấn đâu có chuyện gì mà phải sợ những câu nói đó thích đánh được hấn sẽ chiều theo ý.

- Những cậu không cần lo tôi sẽ ngủ ở chiếc giường phía bên kia.

Hấn chỉ tay về phía cái giường đối diện vs giường của nhỏ.

- sao lúc đó cậu lại kéo tôi đi? Tại sao lúc đó cậu lại nói như vậy?

Đây chính là điều nó thắc mắc. Những câu nói lúc đó của hấn là có ý gì? Chờ đợi nhưng nhỏ chỉ nhận được sự im lặng từ hấn.

- Rốt cuộc sao cậu lại nói như vậy?

Và nhỏ vẫn chỉ nhận được sự im lặng. Không chịu được nhỏ đi xuống giường đến gần hấn, ghé sát vào tai hấn và....

- NÀYYYYYYYY!!!!

Nhỏ hét thật to khiến hấn phải giật mình.

- Cậu đang làm cái trò gì vậy?

Hấn quay ra câu gắt hỏi.

- Tôi đang hỏi cậu đấy, tại sao cậu lại nói những câu đó?

Tiếng vỗ tay vang khắp căn phòng mọi người hò reo chúc mừng. Cô cười đắc ý. Vòng chung kết ai sẽ là người thắng cuộc? Hãy đón đọc những chương sau nhé các bạn!

Bạn đang đọc truyện *Cô Hầu Gái Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20

~~ hello những độc giả iu quý! Đạo này vì vào năm hk r vs lại cx là học sinh cuối cấp nên năm nay phải tập trung vào vc hk....vs lại mk cx lười đăng chap quá. Hôm nay lên thấy những bình luận của các bn khiến mk vui vô cùng chính vì vậy hum nay mk sẽ nỗ lực đánh chap ms!~~

Ngày hôm nay cuối cùng cũng đã đến, vòng chung kết của cuộc thi. Hôm nay, không chỉ tác giả thấy háo hức mà còn các bn độc giả và những nhân vật ai cũng nôn nóng mong chờ kết quả. Vòng chung kết sẽ là vòng đối đầu gay cấn giữa hai tân binh xuất sắc của năm nhất...vậy ai sẽ là người thắng cuộc?

Hôm nay để tránh cậu lòi ik cùng và lại ngồi trong cái bầu không khí ngột ngạt đó nhỏ đã đến trường từ sớm, hôm nay là vòng chung kết nên nhỏ cx cảm thấy rất hồi hộp mà cũng chính vì vậy nhỏ phải nỗ lực hơn nữa ms đc. Kết quả của cuộc thi hôm nay sẽ không do ban giám khảo quyết định mà sẽ do số phiếu bình chọn của khán giả.

- Đừng có mà ngáng đường tôi!

Khi hai người chuẩn bị bước ra sân khấu cô đã đưa ra lời cảnh cáo vs nhỏ lần này cô sẽ không để nhỏ qua mặt dễ dàng như vậy nữa đâu. Nhỏ thì chỉ biết ngật đầu nghe theo nhưng trong lòng vẫn luôn quyết tâm dành chiến thắng vì đây là cơ hội để nhỏ có thể đạt được ước mơ bấy lâu nay của mình.

° cả thế giới hòa thành một tình yêu (ML) Tia nắng kia đã xuyên qua con tim đôi ta (N)...°

Chỉ vừa mới hát lên mấy câu đầu thôi mà tiếng hò reo cổ vũ của mọi người đã ngập kín khán đài (*t/g: bài hát này là mk lấy từ một bộ anime mk không nhớ tên bài hát lắm nhưng mk sẽ cố tìm rồi báo lại vs mn vào chap sau nha!*)

° em muốn hiểu mọi điều về anh. Anh ơi hãy nói với e nghe (ML) những ngôn từ lệch pha sự hối tiếc. E chẳng thể kìm lại giọt nước mắt kia (N) Bao cảm xúc rồi bởi quện vào con tim e. E ước mình có thể sửa chữa từng điều nhỏ nhặt đó (ML + N)...°

Thật tuyệt vời cách biểu diễn từng câu hát từng giai điệu từng câu luyện hay biểu cảm khi hát hai người này đều ngang tài ngang sức nhưng người thắng cuộc đều phụ thuộc vào khán giả. Phía dưới là cậu và hân đều nhìn về phía nhỏ * Tôi phải làm sao mới có thể khiến em yêu tôi?*- suy nghĩ của hân. * Nguyệt...cậu là người bn thân và cũng là người mà tớ thích nhưng ....làm sao để có thể nói cho cậu bk đc cảm xúc này đây?*- suy nghĩ của cậu. "yêu" nó chỉ có một từ duy nhất nhưng nó có cả sự ngọt ngào lẫn sự cay đắng.

~~~~~
Cuộc thi của chúng ta cuối cùng cũng đến hồi kết, ai cũng mong ngóng kết quả không trừ tác giả sót ruột lắm! Í mà chính tác giả ms là người đưa ra quyết định mà...các bạn độc giả sẽ nghĩ ai là người thắng cuộc nào? Kết quả sẽ có ngay sau ít phút quảng cáo~ tên ten ten tên ten!~

Thưa toàn thể độc giả mk xin có một thông báo ms thắng 12 năm nay mk sẽ cho ra bộ truyện mới tên thì còn đang suy nghĩ ấy nhưng mà cái cốt truyện thì đã ổn định. Một lúc viết hai truyện nó cx vất nhưng mà tất cả là vì lợi ích con e chúng ta í lộn là vì sở thích của mk đến lúc đó mong các bạn hãy ủng hộ cho mk. Thank you vilamiu!

.....Quay trở về vấn đề chính.....

Và người dẫn chương trình bước lên...

- trên tay tôi hiện tại chính là kết quả do khán giả bình chọn cùng không để mọi người đợi lâu tôi xin công bố kết quả, và người thắng cuộc là.... Mỹ Lệ!

Ôi có thật không vậy? Tác giả còn sốc vì quyết định của mình. Mọi người vỗ tay reo hò nhưng cũng có những người thấy tiếc cho nhỏ. Cô vui mừng đứng lên bực nhận phần thưởng, sau cô là nhỏ được giải nhì. Nhưng nhỏ đối với nhỏ đây cũng là một bước tiến lớn rồi mặc dù cũng thấy thật buồn....nhỏ cố hít một hơi thật sâu tự nhủ với lòng mình sẽ không bao giờ bỏ cuộc chỉ vì thất bại vì trên con đường để thực hiện ước mơ sẽ có rất nhiều khó khăn chỉ cần cố gắng nhỏ sẽ vượt qua tất cả và đạt được ước mơ của mình.

Bạn đang đọc truyện *Cô Hầu Gái Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21

TẠI BIỆT THỰ NHÀ PHONG

Sau cuộc thi tại nó đc nghỉ một ngày, cô thì sau cuộc thi dường như đã trở thành một thần tượng thật sự rồi mặc dù chỉ mới là tân binh năm nhất. Nhỏ thì cũng không buồn nữa nhưng vẫn thấy tiếc tiếc...Làm xong công việc nhà nhỏ đi ra sau vườn để nghỉ ngơi. Ngồi trên chiếc xích đu nhỏ thỏ dài.

- Vẫn buồn sao?

Bỗng cậu xuất hiện

- Buồn gì?

Nhỏ ngơ ngác nhìn cậu hỏi

- Thi là chuyện cuộc thi.

Cậu đi đến đứng cạnh xích đu

- Làm gì có, đứng nhì là được rồi nó chính là bước tiến lớn của mình rồi. Thất bại chính là bài học để mình trưởng thành hơn.

Thấy nhỏ như vậy là cậu yên tâm hơn rồi. Thấy khuôn mặt tươi cười của nhỏ cũng chính là thứ tiếp thêm năng lượng mỗi ngày cho cậu. Một người bạn? Cậu phải làm sao để nói cho nhỏ hiểu được cảm giác của cậu đây? Câu hỏi này còn lẩn quẩn suốt trong đầu cậu...

- này heo ngốc!

Cậu gơ ra một chiếc hộp

- Cái gì vậy?

- cứ cầm lấy đi.

Cậu giục nhỏ. Nhỏ cầm lấy chiếc hộp rồi mở ra, bên trong là một chiếc vòng cổ hình bông hoa, nhìn có vẻ nó được thiết kế rất tinh tế.

- chiếc vòng cổ này đẹp quá! Cậu định tặng cho tiểu thư s? Cái này chắc chắn hợp với cô ấy lắm đấy!

* Bình* là nó già ngốc hay ngốc thật không biết, rõ ràng cái vòng đó là cậu tặng nó vậy mà...tác giả cx phải cặn lời.

- Cái đồ ngốc này, chiếc vòng này là của cậu...đó là quà sinh nhật.

- nhưng tớ đâu tặng được gì cho cậu với lại nhìn nó rất đắt tiền nó không hợp với tớ đâu.

Nhỏ đóng chiếc hộp lại

- vậy mau đưa đây!

Nhỏ đưa chiếc hộp cho cậu, mở hộp ra rồi cậu cầm chiếc vòng lên đi vòng ra phía sau chiếc xích đu rồi đeo cho nhỏ.

- mình đã nói nó không có hộp đâu.

- cậu nhìn xem

Nhỏ nhìn xuống cổ mình, đúng vậy nhỏ không hợp với chiếc vòng nhưng chiếc vòng lại rất hợp với nhỏ. (* t/g: sao thấy câu này của mk nó hơi khùng*)

- Anh Phong!!!

Cô từ đâu xuất hiện chạy tới ôm lấy cậu.

- Tiểu thư hai người ở lại tôi đi làm việc đây!

Nhỏ vội vàng bỏ đi để cô vs cậu ở đó * hồ ly tinh, cái vòng đó đâu hợp vs loại như mày. Rồi sẽ có ngày tao tổng khứ mày ra khỏi ngôi nhà này* cô quay ra nhìn nhỏ mà cười gian xảo.

Nhỏ sau khi nhận được món quà mà cậu tặng thì vui vô cùng, rồi tự nhủ với mình sẽ luôn giữ chiếc vòng cẩn thận. □

□□□□□□□□□□□□□□

★ SÁNG HÔM SAU ★

Chỉ vừa mới đến trường thôi nhưng không biết tại sao cả bốn người cậu, nhỏ, hần, cô đều được gọi lên văn phòng hiệu trưởng. Nhưng khi lên đó họ lại chẳng thấy gì ngoài một căn phòng tối đen như mực, cả bốn người đang định bỏ về....

- các trò đi đâu mà vội vậy?

Bóng đèn trong phòng được bật lên chiếc ghế gần bàn hiệu trưởng quay ra. Ôi cách xuất hiện của cô thật độc đáo. Nghe thấy tiếng vậy là cả 4 đều phải quay lại

- Cô gọi chúng em lên là có việc gì sao?

Nhỏ lên tiếng

- các em cứ vào đây ngồi đi đã.

4 người đi vào rồi ngồi vào chỗ, cô hiệu trưởng quay chiếc máy tính ra, trên đó đang chiếu đoạn video lúc cậu và hân thi đấu với nhau. Dường như đã có ai đó quay lại rồi đăng lên. Nhưng nhìn mà xem số lượt xem lên đến con số hàng nghìn.

- cô muốn chúng em xem thứ này để làm gì?

Cô đứng ra hỏi

- theo như các em đã thấy số lượt xem tuy không thể so đc với những thần tượng chuyên nghiệp nhưng là những tân binh mới vào các em đã thể hiện rất tốt vì vậy mà tôi muốn các em thành lập nhóm nhạc và chuẩn bị cho chuyến lưu diễn mùa hè tới đây.

□□□□□□□□□□□□□□

Bạn đang đọc truyện *Cô Hầu Gái Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22

- trước khi buổi lưu diễn bắt đầu các em hôm nay sẽ có một cuộc phỏng vấn.

cô hiệu trưởng thông báo

- em sẽ không tham gia!

cậu lên tiếng, việc tham gia mấy hoạt động như vậy cậu không có hứng thú, mục tiêu của cậu là trở thành diễn viên chứ không phải là cả mùa hè đi khắp nơi...haizz người tài giỏi có cách nghĩ của người tài giỏi. Nhưng có phải như vậy là cậu đã quá tự kiêu rồi không, đúng là tính cách của một thiếu gia.

- Nếu anh Phong không đi em cũng không đi!

thấy cậu phản đối cô cx đồng tình làm theo.

- Nguyệt em nghĩ sao?

cô hiệu trưởng quay ra nói vs nó có vẻ cô đang chông chờ vào một điều gì đó.

- Em...em sẽ tham gia!

nó hơi phân vân rồi cx nhanh chóng ra quyết định. Đây thật là một cơ hội tuyệt vời cho nó □

- Nam em sẽ tham gia chứ?

Hắn nãy giờ là người im lặng nhất.

- Em cx sẽ tham gia!

Cơ hội lớn mà sao một người như hắn có thể bỏ qua được, mà hắn cũng đâu phải chưa đi biểu diễn bao giờ. Hồi còn bên Phán hắn đã được một người bạn rủ ik biểu diễn đường phố chính từ cái lúc ấy cái niềm vui khi được hát đã khiến hắn từ bỏ luôn cái quyền đứng đầu một tập đoàn lớn để theo đuổi ước mơ với lại nhờ đâu nhờ chuyện đi này có thể rút ngắn khoảng cách giữa hắn và nó.

- Cô không muốn khiến các mọi người mất vui Phong, Mỹ Lệ hai em đều là những người có tài chuyên lưu diễn này sẽ giúp ích cho các em rất nhiều vì vậy cô mong em hãy suy nghĩ lại.

cô hiệu trưởng cố gắng thuyết phục cậu và cô. Giờ cậu cx không biết nên chọn cái gì một phía là không hề có hứng thú cho chuyến đi lần này một phần là cũng không muốn để nó ở bên hắn như vậy chẳng phải là cậu đang nhường nó cho hắn hay sao.

- được em sẽ tham gia!

Chương 23

□23□

tách được cô ra cậu kéo nhỏ lên sân thượng.

- Sao kéo mình nên đây?

Bị kéo đi mà không biết gì nhỏ quay ra hỏi

- thì để ă.

Cậu trả lời

- đừng có hòng ăn bữa trưa của mình.

Nó ôm ngay hộp thức ăn quay đi, mơ đề đồ ăn của nó trước nay không bao giờ chia.

- vậy cậu tính nhìn bạn mình bị đói.

Cậu rở ngay cái bản mặt nũng nịu nhìn nó. Ôi má ơi nhìn cái bản mặt cậu lúc này mắt hình tượng quá! Một người muốn còn một người không.

- sao cậu không tự xuống căn tin mà mua?

- không thích ăn dưới đó!

- đồ thiếu gia!

Nó mắng thảm. Và trong lúc sơ ý mãi mê mắng cậu quá thế là không biết từ lúc nào cái hộp đồ ăn đã nằm trong tay cậu -_-||

- ơ ơ đừng có ăn một mình như thế.

Nhận thức đc tình hình nó chạy vội tới chen vào ăn. Cho em hỏi nhìn cái cảnh này có ai nghĩ hai anh chị này là thần tượng nữa không thể?(•▼•)

□□□□□□□□□□□□□□□□

Đúng giờ đã hẹn, các nhà báo phóng viên đều có mặt đông đủ tại hội trường buổi phỏng vấn hôm nay sẽ được chiếu trực tiếp. Nhưng việc lập nhóm này chỉ duy trì cho chuyên lưu diễn khi đã kết thúc có nghĩ là nhóm sẽ tan đã mọi người trở về với công việc học tập của mình.

Về việc nghĩ tên nhóm không chỉ tại nó đơn .vò đầu nhức óc mà tác giả còn suy nghĩ biết bao nhiêu ngày tháng vận hết chất xám ra để suy nghĩ và cuối cùng không thể nghĩ cái nào hay hơn~~~~ tên nhóm sẽ là.....là gì mọi người cứ đọc tí truyện rồi biết liền nek!□

Cô hiệu trưởng bước ra.

- sau đây tôi xin giới thiệu những tân sinh năm nhất đầy xuất sắc của học viện ngôi sao!

Mọi người vỗ tay, máy ảnh thì chụp liên hồi những nhà báo phóng viên thì cầm cúi viết. Từ phía dưới đi lên là Mỹ Lệ, Nguyệt, Phong và Nam Nhỏ mặc một chiếc váy kẻ ô và chiếc áo sơ mi trắng xắn tay, tóc được buộc lệch sang một bên. Cậu mặc một chiếc áo sơ mi trắng bên ngoài là một cái áo vest xắn tay, tóc được vuốt keo hất gọn lên. Hân cũng ặc giống cậu nhưng mái tóc được xõa xuống che đi nửa khuôn mặt. Cô mặc chiếc váy giống nó, áo sơ mi trắng cột tay phía cổ áo có thắt nơ đen, cái thắt lưng để lệch, mái tóc buộc cao. Cả bốn người đi lên phía khán đài rồi ngồi xuống. Các phóng viên, nhà báo thực hiện công việc của mình mà đặt cho tại nó biết bao câu hỏi.

- vậy cả 4 người các bạn muốn đặt tên gì cho nhóm?

Một phóng viên hỏi

- tên của nhóm chúng tôi sẽ gọi là "LNPN"

Cô trả lời. Tên nhóm là được lấy từ những chữ cái đầu của tên bốn người này. Nhìn cô có vẻ không thích cái tên này cho lắm, thì tất nhiên là sẽ không thích rồi vì cái này là nó nghĩ ra mà (t/g: e hèm tác giả đặt đó nha!*^_~^*)

□□□□□□□□□□□□□□□□

Buổi phỏng vấn ra.mất nhóm diễn ra tốt đẹp ngay sau đó những thông tin về nhóm đã nổi khắp các trang mạng. Vé bán cx đã được rất nhiều người mua rồi. Để chuẩn bị cho chuyến lưu diễn bắt đầu từ tuần sau 4 người sẽ phải tập luyện bài hát của nhóm.□□□□□□□□□□□□□□□□

Vừa mới về đến nhà nhỏ đã thấy một chiếc xe ô tô đứng trước cổng, nhìn kĩ thì chiếc xe đó không phải của cậu.

Đi vào trong cổng nhỏ thấy cô và cậu đang đứng đó với cô gái nào đó, cứ đi đến gần hơn nữa rồi bỗng nhỏ reo lên- Chị Marry!

Cô gái quay lại nhìn nhỏ mà mỉm cười.

- Tiểu Nguyệt của chị lớn quá!

Ngay lúc đó nhỏ chạy tới ôm chặt lấy Marry cũng đã 3 năm rồi nhỏ chưa gặp lại Marry- người chị mà nhỏ yêu quý.

~~~~~ Marry thân phận là ai? Tại sao lại quen biết nhỏ? Marry đến tìm liệu có phải chỉ để gặp lại nhỏ? Và chuyến lưu diễn của "LNPN" sẽ ra sao? Minh chắc chắn các bạn ai cũng đang rất là thắc mắc vậy mọi người hãy đón đọc những chương sau nha!□~~~~~

Bạn đang đọc truyện *Cô Hầu Gái Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24

-Ngoại truyện-

phần ngoại truyện này mình sẽ kể về cha mẹ của Như Nguyệt.

*****

Mẹ của nhỏ tên là Hoàng Nhi tiểu thư của một gia đình có thế lớn lên đã là một cô gái xinh đẹp. mẹ của nhỏ cx có một giọng hát rất hay, giọng hát đó mỗi khi cất lên cứ như đang mê hoặc người nghe và cha nhỏ- Minh Nhật một người đưa thư. Mỗi lần đi qua nhà Hoàng Nhi là Nhật lại bị giọng hát ấy lôi cuốn cuối cùng vì sự tò mò của mình Nhật quyết tìm cho ra chủ nhân của giọng hát ấy. Dóng cái tai của mình nên anh đi theo hướng nhạc phát ra, trèo qua bức tường đập ngay vào mắt Nhật là một khu vườn vô cùng đẹp nhưng thứ nổi bật nhất trong khu vườn đó chính là Hoàng Nhi. Nhật ngỡ ngàng chiêm ngưỡng anh không dám chớp mắt chỉ sợ khi anh chớp mắt mọi thứ sẽ chỉ là một giấc mơ. Cảm giác có người đang nhìn mình Nhi dừng hát ngoảnh lại thì thấy Nhật anh một chân vắt trên tường một chân vẫn còn chạm đất, cô bật cười. Thấy hành động kì lạ của mình Nhật leo xuống..

- à...tôi xin lỗi chỉ là nghe thấy có giọng hát nên tò mò quá...

Anh mặt thì đỏ nói ấp úng

- Tôi tên là Hoàng Nhi!

Nhi tươi cười khuôn mặt cô cx thoáng ửng hồng.~~~~ từ đó ngày nào ik đưa thư qua đây Nhật đều ghé vài gặp Nhi và cx không biết từ bao giờ tình cảm của họ đã vượt qua giới hạn của tình bạn nhưng..

- Ta đã nói rất nhiều lần rồi, con và thằng nhóc đó không thể đến với nhau!

Vì thế giới của hai người họ quá khác nhau, cô là tiểu thư gia giáo còn anh chỉ là một người đưa thư nghèo nàn chính vì vậy mà gia đình cô luôn luôn phản đối chuyện hai người đến với nhau.

- cha, chúng con yêu nhau là sự thật chẳng nhẽ cha lại nhẫn tâm phá nát hạnh phúc của con gái mình!

Cô đã thề rằng cả đời này chỉ yêu duy nhất một mình anh, dù có bất cứ chuyện gì xảy ra đi chăng nữa anh vẫn mãi mãi là người mà cô yêu.

- Ta nói không là không. chính vì ta lo cho hạnh phúc tương lai của con nên ta mới làm như vậy. Không nói nhiều nữa ngày mai con có buổi xem mắt nhất định con phải ik.

- Không con sẽ không lấy ai khác ngoài anh ấy.

nói rồi Nhi bỏ nên phòng đóng chặt cửa lại.* Minh Nhật em đã thề rằng trọn đời trọn kiếp này em sẽ chỉ yêu một mình anh!* Và để bảo vệ tình yêu đó Nhật và Nhi đã bỏ trốn. Cha Hoàng Nhi đã cho người đi tìm khắp nơi cứ khi nhận đc thông tin về anh và cô thì ông vội cử người đi tìm nhưng lần nào cx tới chậm một bước. Cuộc sống của anh và cô không được ổn định vì lúc nào cx phải chạy trốn nay đây mai đó, nhưng đối với họ chỉ cần được bên nhau như vậy cx đã đủ rồi. Nhưng ông trời lại thật trớ trêu. Ngày hôm đó, Minh Nhật ra ngoài đi làm như bao ngày, công việc của anh là làm thợ phụ xây nhà tiền công thì không được bao nhiêu. Nhiều lúc anh cảm thấy mình thật có lỗi vì không thể đem lại cho cô một cuộc sống tốt nhưng đối với cô dù có phải ở đầu đường xó chợ đi chăng nữa miễn có anh bên cạnh như vậy còn tốt hơn là đánh đổi hạnh phúc chỉ để có đc những thứ xa xỉ kia. Bất ngờ trong ngày hôm đó một tai nạn không ai mong muốn đã xảy ra, thanh sắt đang được di chuyển lên tầng trên của công trình thì chiếc dây cáp đứt thanh sắt rơi xuống và nạn nhân không may mắn bị thanh sắt đó rơi trúng lại chính là anh. Nhận đc tin chân tay Nhi run rẩy, cổ họng nghẹn ứ không thể nói lên câu nào, hai hàng nước mắt lăn dài trên khuôn mặt nó không ngừng chảy ra, người con trai mà cô yêu thương nhất, người cha của đứa con cô đang mang trong bụng đã bỏ cô và đứa trẻ mà đi. Đúng vậy, cô đã có thai được 3 tuần rồi, dạo này cô cảm thấy trong người có chút khó chịu lại hay buồn nôn nên cô đã đi khám khi biết rằng mình có thai cô vui biết bao nhiêu đang tính lấy điều này làm bất ngờ cho anh vậy mà...

Đau buồn vì cái chết của anh cô chẳng thiết sống nữa nhưng vì đứa con trong bụng cô phải cố gắng sống tiếp. Cô đi tìm việc làm nhưng không chỗ nào còn trống nữa trong lúc đang tuyệt vọng thì cô đã gặp được bà Phương, bà ấy đã cho cô một công việc trong nhà mình, những người giúp vc trong nhà cx rất tốt họ luôn quan tâm chăm sóc cô cho đến ngày cô hạ sinh đứa bé...

lúc đã không còn chút sức lực nào nữa cô nhìn đứa con mới chào đời rồi mỉm cười * Xin lỗi con gái của mẹ! nhưng mẹ không thể cố gắng được nữa mẹ phải đi tìm cha con và bên cạnh ông ấy...ở nơi này mẹ có thể yên tâm khi mọi người có thể chăm sóc cho con. Hãy ngoan con nhé! mẹ yêu con rất nhiều và cha con cx vậy!*

Bạn đang đọc truyện *Cô Hầu Gái Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Sự đổ vỡ của tình yêu

- Sao chị lại quay về đây vậy?

Nó buồn Marry ra rồi hỏi. Sau khi hoàn thành việc học của mình bên Pháp, Marry trở về để tiếp quản công ty của gia đình và cô cũng muốn về thăm đứa em gái bé nhỏ của mình.

- Vậy em không muốn chị về?

Marry cười đùa.

- không, chị về em vui lắm.

- Hai người xong chưa vậy? đây không phải nơi để chị em mấy người nói chuyện đâu.

Cô khó chịu, ý cô muốn nói đây chẳng phải nhà nhỏ có gì hai chị em này lại đứng đây nói chuyện thân thiết không thèm coi chủ nhà ra gì.

- Lần này chị đến có việc gì sao?

Cậu cũng quá quen thuộc với việc gia đình Marry đến rồi, lúc còn ở bên Mỹ cậu cũng rất lo lắng nếu như cậu không có nhà thì nhỏ sẽ chịu mà đi cùng gia đình Marry mất.

- Thì ra là Phong thiếu gia, lâu rồi không gặp cậu.

Marry mỉm cười với cô thẳng thắn này chưa đủ trình độ để làm em rể.

- Lần này tôi về cũng chỉ có mục đích là đón Như Nguyệt về nhà, con bé cũng đâu phải không có người thân chỉ tại năm xưa là do Nguyệt còn bé nó chưa có hiểu hết mọi chuyện. Nay nó đã trưởng thành rồi gia đình tôi có quyền gì mà không thể đưa con bé đi.

Với khuôn mặt nghiêm túc Marry nói rõ mọi lý do, nhỏ thì cũng có phần hơi khó xử đúng thật nhỏ cũng có một gia đình riêng cho mình có những người thân luôn quan tâm chăm sóc nhưng nơi đây là nơi nhỏ sinh ra và lớn lên, căn biệt thự này chứa biết bao kỉ niệm của nhỏ. Bác nhỏ tức cha Marry luôn luôn hỏi thăm tới sức khỏe nhỏ, tiền học luôn là bác lo cho nhưng nhỏ không muốn như vậy phụ thuộc vào người khác không phải điều mà nhỏ mong muốn nên đã nhiều lần nhỏ từ chối mỗi khi cha Marry đóng học phí cho nhỏ về cái tính khó bảo này nhỏ thật giống với Hoàng Nhi.

- Như Nguyệt cậu có đồng ý không?

Cậu quay sang hỏi nhỏ, cũng đúng thôi người ta cũng có gia đình có người thân cậu đâu chỉ vì chút tình cảm của mình mà không cho người ta đi nhưng

cậu vẫn muốn nghe ý kiến từ nhỏ.

- Chị có thể để sau chuyến lưu diễn của chúng em kết thúc không?

Nhỏ vẫn còn rất lưu luyến nơi đây thôi thì cứ để chuyến lưu diễn kết thúc đã. Marry cũng không phản đối gì lần này nhỏ chịu về là được rồi.

TÔI ĐÓ, PHÍA SAU KHU VƯỜN

- Cậu không muốn tớ ở lại sao?

Nhỏ đáp ứng hỏi cậu

- Ngốc, cậu là người quan trọng nhất đối với tớ sao tớ lại không muốn cậu ở lại được...nhưng đâu thể chỉ vì những điều đó mà tớ lại khiến cậu không thể ở bên gia đình mình.

Cậu ngồ nhẹ vào đầu nhỏ, cảm giác đó khiến nhỏ sao lại thấy ấm áp đến vậy, trái tim luôn đập liên hồi mỗi khi ở cạnh cậu...Liệu đây có còn là tình bạn mà nhỏ luôn dành cho cậu?

- Hai người rốt cuộc là quan hệ gì?

Bỗng cô xuất hiện, có vẻ cuộc trò chuyện vừa rồi đã bị cô nghe thấy hết, được thôi lần này cô muốn làm rõ mọi chuyện.

- Chuyện này còn cần nói với cô nữa sao?

Cậu mặt lạnh

- Tiểu Thư Mỹ Lệ cô đừng hiểu lầm chúng tôi vốn chỉ là bạn bè.

"Bạn Bè sao?" cậu nhìn nhỏ có vẻ từ trước đến giờ trong mắt nhỏ cậu cũng vẫn chỉ luôn là 1 người bạn không hơn không kém.

- Đừng nói dối mấy người thử nhìn lại mấy cái hành động thân thiết của mình đi, những hành động đó bộc lộ ra ai mà nghĩ hai người chỉ là bạn bè thôi cơ chứ.

Cô phát ón khi cứ nhìn thấy từng hành động từng câu nói khi cậu nói chuyện với nhỏ, cô có gì không bằng nhỏ chứ mà sao cậu lại phải quan tâm tới nhỏ đến như vậy. Người hầu cũng vẫn chỉ là người hầu có gì đặc biệt đâu.

- Thôi ngay đi, quan hệ giữa chúng tôi là gì cũng không cần cô phải quan tâm.

Cậu chịu hết nổi với cái tính tiểu thư của cô rồi, ngày ngày thì cứ bán riết lấy cậu.

- Liên quan gì hay sao? em và anh đã có đính ước, em là hôn thê của anh. Con nhỏ đó có cái gì mà anh phải quan tâm nó như vậy?

- Tiểu Thư không như cô nghĩ đâu...

- Cái đính ước đó là do người lớn sắp đặt tôi không đồng ý, có muốn lấy thì để họ lấy nhau luôn đi.

Hai tay đút túi quần cậu bực mình bỏ đi.

- Tôi nhất định sẽ dành lại anh Phong, đồ hồ ly.

Nói rồi cô cũng quay gót bỏ đi," Như Nguyệt dù phải dùng bao nhiêu thủ đoạn đi chăng nữa tôi cũng không để cô có được anh Phong, cả đời này anh Phong chỉ được yêu một mình tôi thôi" Tình yêu của cô đã đi tới con đường đầy đặc những lần sương mù, cô đã vì yêu mà trở thành một con quỷ,sai lầm càng thêm sai lầm.

Nhỏ thì đâu hiểu chuyện gì đang xảy ra, có phải chỉ vì nhỏ mà cô và cậu đã cãi nhau?... Nhỏ biết rằng cậu và cô đã có đính ước vì vậy đâu thể dám chen vào giữa hai người họ, nhỏ luôn nghĩ rằng cậu và nhỏ hai người vẫn chỉ luôn là những người bạn chứ đâu biết rằng sâu trong trái tim mỗi người đã có hình bóng của đối phương. Tình yêu sự kết tinh của ngọt ngào và cay đắng, là con dao hai lưỡi để rồi khi tổn thương trái tim lại là nơi đau nhất.

Bạn đang đọc truyện *Cô Hầu Gái Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Kế hoạch bắt đầu!

Từ sáng sớm, cả bốn người cậu, nhỏ, hấn, cô đều đã tập trung ở trường. Nhỏ rất hào hứng cho chuyến đi lần này, cô sau chuyện tối qua hôm nay không còn dính lấy cậu nữa sáng nay còn đi xe riêng cơ mà. Hấn cũng chẳng nói chỉ vẫn chỉ đứng từ xa mà chăm chú nhìn theo nhỏ, có thể nhỏ không thể thuộc về hấn nhưng chỉ cần ngày ngày đều được nhìn thấy nhỏ vui vẻ tươi cười như vậy cũng đã đủ với hấn rồi. Người ta nói khi yêu mà mỗi khi chỉ cần nhìn thấy nụ cười nở trên môi người mình thích... điều đó rất tuyệt. Người đó hạnh phúc ta cũng sẽ cảm thấy hạnh phúc, người đó buồn ta cũng sẽ rất buồn, người đó vui ta cũng sẽ vui, người đó đau thì ta còn đau hơn gấp mười lần chỉ vì không thể làm gì cho người đó. " Có phải chăng khoảng cách giữa tôi và em là cả nửa vòng trái đất và tôi sẽ mãi không thể nào đuổi kịp em...vẫn chỉ là người đến sau nhưng chỉ cần phía trước tôi vẫn luôn là bóng hình em như vậy với tôi đã là quá đủ. Tôi nguyện âm thầm bên cạnh em, giúp đỡ em lúc khó khăn, nguyện yêu em cả cuộc đời này..." (*t/g: Ôi ta khóc đây TT thương Nam nhà ta quá... đang có ý nghĩ sẽ cho anh Nam và Như Nguyệt tới với nhau??*)

□□□□□□□□□□

□MỘT LÚC LÂU SAU □

Sau khi đã tới địa điểm đầu tiên mọi người nhận phòng rồi dọn đồ mình vào. Phòng hấn cạnh ngay phòng cậu, phòng nhỏ cách phòng cậu một phòng, còn phòng cô cạnh ngay phòng cậu. Xếp đồ của mình xong nhỏ lần ngay ra cái giường êm ái. chuyến đi lần này nhỏ mong chờ quá đi" không biết khi đứng trước sân khấu rộng lớn có hàng trăm hàng nghìn người theo dõi thì thế nào nhỉ?"

Ngay sau đó, cả bốn người đều phải tập luyện liên tục từ vũ đạo tới giọng hát mọi thứ đều phải thật hoàn hảo. Nhưng trong lúc luyện tập cũng sẽ xảy ra một số chuyện...* RẦM*

- Như Nguyệt đây là lần thứ 5 em ngã rồi đây!

Người biên đạo nhạc than phiền, buổi tập luyện hôm nay nhỏ luôn bị vấp ngã làm gián đoạn mọi người nhưng đâu ai biết trong lúc tập chính cô luôn là người ngáng chân nhỏ. Nếu không phải vì có cậu ở đây thì cô cũng chẳng muốn dây dưa với kẻ thất bại như nhỏ.

- xin lỗi mọi người em sẽ cố gắng hơn!

----- Ở một góc nhỏ-----

- Tiểu thư Mỹ Lệ mong cô đừng làm như vậy nữa.

Nhỏ biết chứ biết người ngáng chân mình là ai nhưng nhỏ không muốn làm lớn chuyện này dù sao đây cũng chỉ là một xích mích nhỏ giữa hai người.

- sao? cô nói gì vậy tôi nghe không hiểu?

Cô ra vẻ ngây thơ vô số tội, đúng là cáo đột lốt thỏ.

- Tôi...không muốn chỉ vì chuyện riêng tư mà làm ảnh hưởng tới công việc, mong cô hãy phân biệt công và tư cho rõ ràng.

Nhỏ định quay bước đi thì..

- Vậy cô hãy tránh xa anh Phong ra, nên nhớ cô chỉ là một người hầu không hơn không kém, chỉ là một đũa nhỏ côi tốt nhất nên biết thân biết phận.

Cô lên lời cảnh cáo, nhỏ quay đầu lại nhìn người con gái trước mặt mình, liệu có phải trước đây là do nhỏ quá tin tưởng cô hay do cô đã thay đổi?

- Tiểu thư, chuyện hai người tôi đều biết là do ông bà chủ sắp đặt tôi cũng chẳng có quyền gì chen ngang nhưng... tôi và Phong lớn lên với nhau, chúng tôi luôn coi nhau là những người bạn nếu cô lo sợ Phong không hề thích mình thì cô hãy tự hỏi bản thân mình xem có phải là có gì không tốt mà khiến Phong phải chán ghét cô đến như vậy?

Nói xong nhỏ quay bước đi luôn để cô đứng đó tức giận tay nắm chặt thanh quyền rằng nghiêng ken kết, ánh mắt sắc nhọn nhìn về phía nhỏ.

_*_**_**_**_**_**_**_**_**_

t/g: chap này để câu dẫn a! Đạo này bạn học ghê quá các bạn ạ mình đi học ở trường xong về phải đi học thêm tối nữa nên không có thời gian đăng chap thành thật xin lỗi mọi người tuần này mình sẽ có ra nhiều chap mới hơn. Cảm ơn những lời bình luận các bạn dành cho mình, lời khen mình xin nhận, đánh giá mình cx nhận nốt lần sau mình có gì không đc mọi người cứ nói mình sẽ cố gắng sửa chữa khuyết điểm.□□□ lu m.n nhiều nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Cô Hầu Gái Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27

(*t/g: đau lòng đau lòng ta đã ngồi suốt để đánh chap mới vậy mà trong phút chốc lỡ tay mà xóa mất giờ phải đánh lại TT*)

Chuyến lưu diễn của LNPN đã được hơn một tuần, số vé từ các buổi biểu diễn của họ bán ra mang con số không hề nhỏ. Một phần là do có sự hâm mộ từ Fan của Mỹ Lệ và cũng nhờ khuôn mặt điển trai của hai anh chàng nhà ta mà những tấm poster bán ra rất đắt. Cũng trong cả tuần đó nhỏ luôn tránh mặt cậu liệu có phải là do chuyện tối hôm đó nên mới khiến nhỏ như vậy, không nói chuyện không cười đùa mà chỉ là con gió nhẹ thoáng lướt qua nhau hay chỉ đơn giản là câu chào buổi sáng. “ Liệu có phải do khoảng cách giữa tôi và em quá xa hay do thế giới chúng ta ở là hoàn toàn không thuộc về nhau...em với tôi vẫn chỉ cách nhau một bức tường nhưng sao cảm giác nó lại xa xôi đến thế...tôi chỉ muốn nhanh chóng chạy tới bên em, muốn nghe em gọi tên tôi,muốn thấy nụ cười của em và nói với em rằng Tôi Yêu Em!”

Tâm tư của con người ta khi yêu thật khó đoán nó như một sợi dây. loằng ngoằng. 4 con người, 4 trái tim, 1 chuyện tình... nếu như đã không hề thuộc về nhau, nếu như người đó không hề yêu mình thì đừng chờ đợi, đừng níu kéo để rồi chính ta là người cảm thấy đau nhất.

” Luôn tự cho rằng cậu mãi là người bạn thân nhất, luôn tự nhấn rằng thế giới của chúng ta khác nhau...bên cậu tôi cảm thấy thật ấm áp, thật bình yên khi xa cậu mọi thứ thật trống trải tôi chỉ biết vui đầu để làm việc chỉ vì bất cứ lúc nào hình ảnh cậu vẫn luôn hiện hữu trong đầu tôi...cảm giác đó rốt cuộc là gì?”

Tình yêu nó đẹp lắm, được bên cạnh người mình yêu thật là một điều tốt nhưng khi chỉ vừa mới xa người đó thì cảm giác thương nhớ lại nổi dậy, ngày ngày mong ngóng người đó trở về bên cạnh mình.

” Anh là người con trai đầu tiên em yêu, ánh mắt anh tràn chứa tình yêu thương nhưng nó lại không thuộc về em...không em không chấp nhận sự thật đó, anh nhất định phải là của em của riêng mình em... nếu em đã không có được anh thì đừng hòng có kẻ nào cướp được. Em nguyện trở thành ác quỷ để có được anh.”

Nhưng đôi lúc tình yêu cũng trở thành con ác mộng, là nỗi đau mà ta sẽ không thể nào xóa hết được vì quá yêu mà người ta mất hết lí trí chọn nhầm con đường không nên đi.

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Ngày hôm nay, LNPN sẽ có một buổi chụp hình cho hãng thời trang nổi tiếng, họ sẽ mặc những mẫu thiết kế mới nhất của nhà thiết kế Thiên Như. Từng mẫu thiết kế lần lượt khoác lên người đều tôn lên vẻ đẹp của họ. Quan sát cả buổi chụp hình hôm đó bà Như thì thầm to nhỏ gì đó với cô quản lí. Khi kết thúc buổi chụp hình người quản lí đi tới thông báo với nhóm LNPN.

- Bà Như có nói với tôi các cô cậu đều làm rất tốt trong buổi chụp hình hôm nay, bà ấy rất mong được hợp tác với các cô cậu và ngày mai bà Như mong LNPN sẽ tới chụp hình cho thiết kế mới nhất bộ sưu tập Đông- Xuân.

Cơ hội lớn cứ thế kéo nhau tới không ngờ không chỉ một lần mà tới hai lần được chụp hình cho hãng thời trang nổi tiếng đứng đầu giới thời trang này. Đối với nhỏ điều này như ước mơ vậy.

- Mọi người có tin được không, chúng ta sẽ có buổi chụp hình thứ hai với S.A đó!

Nhỏ vui vẻ bước vào trong xe.

- Vui đến vậy sao?

Cậu nhìn nhỏ ánh mắt ân cần, dịu dàng.

- um, cả đời tôi chưa bao giờ nghĩ rằng sẽ có ngày được mặc trên mình trang phục của S.A không những một lần mà là hai lần!

(*t/g: từ nay Nguyệt sẽ xưng hô với Phong là cậu- tôi nha!*)

- Đầu có gì đâu thiết kế của S.A tôi đều đã mặc qua.

Cô khoe khoang, đối với gia thế của cô mặc trang phục của S.A cũng chẳng có gì là khó.

- Nhưng tôi lại không quen với chất liệu vải bà ấy đang dùng nó làm tôi cảm thấy hơi ngứa ngáy...

- Thì tất nhiên người quê mùa như cô đâu hợp để mặc những bộ đó.

Cô lên lời chế giễu.

- Mỹ Lệ tiểu thư có vẻ cô không nhận ra chiếc túi xách da cô vẫn thường hay dùng là hàng giả nhì.

Hắn nhìn chiếc điện thoại giọng nói đầy sự coi thường.

- Chiếc túi này chỉ có duy nhất 2 chiếc cái đầu tiên là do chính tay tôi mua.

cô khẳng khẳng quả quyết.

- Hằng cô mua tên là FD đúng không? cách đây không lâu hằng thời này đã bị tố cáo là dùng hàng giả để đưa ra thị trường. Chủ tịch vĩ quá tham lam đã sử dụng vật liệu kém chất lượng để sản xuất. Nếu cô không tin hãy thử đốt chiếc túi đó rồi sẽ biết tôi nói đúng hay sai.

Sau lời nói của hấn cô đỏ mặt xấu hổ không biết nói gì, nhỏ thì bịt miệng cố gắng không phát ra tiếng cười. Đúng là ông bà ta vẫn luôn có câu “cười người hôm trước hôm sau người cười”

Bạn đang đọc truyện *Cô Hầu Gái Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28

Từ sớm LNPN đã đến làm việc từ rất sớm, một phần cũng là vì do hôm nay có rất nhiều công việc cần làm và một phần cũng do nhỏ quá háo hức.

- Sau buổi hôm nay mọi người chúng ta hãy mở một bữa tiệc đi!

Nhỏ lên ý tưởng dù sao từ lúc bắt đầu chuyển lưu diễn tới giờ mọi người chỉ làm việc chưa có được vui chơi mới nhân cơ hội tối nay kết thúc công việc sớm sao không thử tổ chức một bữa tiệc nhỏ nhỉ.

- Vậy cũng được lâu lâu vui chơi chút cũng không sao.

Hắn lên tiếng đồng ý cái này không phải vì nhỏ đâu vì lâu rồi hắn cũng chưa được vui chơi.

- Tổ chức ở đâu? nếu là nhà hàng thì nên đặt chỗ trước dù sao giáng sinh cũng gần đến rồi.

cậu đưa ra ý kiến.

- Không sao chúng ta không thử tổ chức ngay tại phòng đồ ăn tự nấu không hay hơn sao?

Ra nhà hàng còn gì là vui nữa, ăn tại chỗ có nhiều người vui hơn. Mà nãy giờ toàn ba người kia sôi nổi nêu ý kiến sao không thấy có cô nhi? Nói chung là cô không hề quan tâm tới mới cái trò trẻ con đó, cái gì mà ăn tại phòng...thật là dơ bẩn, đó chính là những gì mà cô đang nghĩ.

- Được rồi mọi người chúng ta bắt đầu công việc thôi, trang phục đã được đặt sẵn trong phòng bây giờ mọi người hãy vào thay đi.

Người quản lý nói. Mỗi người có một phòng thay đồ riêng nhỏ vui vẻ mà cảm bộ trang phục nên nhưng sao...

- Chiếc váy này bị rách rồi!

Nhỏ bắt đầu cảm thấy không ổn sao chiếc váy lại bị rách như vậy hay do nó đã được thiết kế là có phần rách. Nhưng chiếc váy này là rách tả tơi thật khó hiểu? Nhỏ quay ra hỏi chị quản lý khi người quản lý vừa đi vào cầm chiếc váy lên xem thì cô ta liền nói những điều kì lạ.

- Như Nguyệt sao em lại có thể làm vậy? chiếc váy này là để cho Mỹ Lệ mà.

Cái gì???

- Chị nói gì vậy em không hiểu?

Đúng lúc đó....

- Chị quản lí trang phục của em đâu mất rồi!

Mỹ Lệ chạy qua phòng thay đồ của nhỏ, đây là sự trùng hợp hay do cố ý?

- Như Nguyệt dù em có đố kị với Mỹ Lệ thì cũng không nên làm vậy chứ!

Cô nhìn thấy chiếc váy bị rách vội cầm lấy khuôn mặt tỏ vẻ lo lắng.

- Sao...sao chiếc váy lại bị vậy?

- Là do Như Nguyệt chính tôi đã thấy em ấy xé cái váy.

cô quản lí trắng trợn bịa chuyện.

- Không phải....

- Như Nguyệt tôi biết cô rất ghét tôi nhưng cô nên phân biệt giữa việc tư với việc công đi chứ!

(*t/g: câu này nghe quen ghê, có bn nào nhớ k?*)

Không cho nhỏ một lời giải thích hai người này nói nhỏ tới tập bà quản lí ra về lo lắng thất vọng nhìn nhỏ còn cô phối hợp rất tốt mà trưng ra cái bộ mặt rất chi là lo lắng nhìn nhỏ. Thấy có tiếng ồn những người khác cũng đi tới. Nhà thiết kế Thiên Như vô cùng sốc khi thấy trang phục mà bà đã mất bao công sức làm ra giờ lại thành một miếng rê rách thế kia.(*t/g nói như vậy thì hơi quá!*)

- Là ai? là ai đã làm chuyện này?

Tay run run bà Như cầm chiếc váy lên.

- Thưa bà, tôi thành thật xin lỗi vì không thể ngăn Như Nguyệt lại.

Cô quản lí mặt dày cố tình đổ lỗi cho nhỏ.

- Không phải như vậy đâu thưa bà tôi...

- Như Nguyệt dù cô có căm ghét tôi ra sao thì cô cũng đừng lỡ làm những chuyện như vậy.

Mỹ Lệ cố tình đổ thêm dầu vào lửa, mọi ánh mắt đều nhìn nhỏ như tội phạm, nhỏ thật không biết cô đang cố tình bày ra trò gì nữa. Đúng lúc đó hần và cậu cũng từ phòng thay đồ đi ra thấy có ồn ào thì tò mò đến xem rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra.

- Ở đây có chuyện gì?

Cậu xen vào đám đông hỏi

- Anh Phong, anh phải ra mặt giúp em. Như Nguyệt đã phá hỏng mất trang phục của em rồi.

cô tỏ vẻ đáng thương chỉ tay vào nhỏ mà kết tội. Cậu nhìn nhỏ* Như Nguyệt mà làm những điều như vậy sao?*

- Tôi thật là quá tin tưởng người khác. Bao nhiêu công sức của tôi đã bị cô phá hủy mất rồi.

Bà Như nhìn nhỏ đầy tức giận.

- Khoan đã tôi không hề làm việc này, khi bước vào đây thì tôi đã thấy cái váy bị như vậy rồi.

nhỏ biện minh, không thể để bọn họ đổ tội cho mình được nhỏ phải cố gắng giải thích tất cả. không thể chỉ vì một sự hiểu lầm như vậy mà nhỏ khiến danh tiếng trường bị sụp đổ được.

- Cô còn cãi chính mắt tôi nhìn thấy cô cầm cái váy xé ra.

cô quản lí vẫn còn trơ mặt nói dối.

- Như Nguyệt chẳng phải hôm qua lúc ra về cô còn chê là không thích mấy bộ trang phục của bà Như hay sao?

Cô đổ thêm thật nhiều dầu vào lửa, lúc này sự khinh bỉ của mọi người đối với nhỏ càng lớn hơn.

- Được rồi, trong việc này chúng ta phải tận mắt nhìn thấy mới biết được chính vì vậy...cái máy quay lúc này rất có hiệu lực.

Cậu nhìn lên cái máy quay ở ngay phía trên góc tường, mọi người bắt đầu kéo nhau lên phòng kiểm soát nơi mà có tất cả hình ảnh mà những cái máy quay ghi hình được.

Bà Như cho người kiểm tra nhưng đã xem đi xem lại hơn 10 lần mà vẫn không thấy gì. Cậu và hần đều cảm thấy chuyện này có gì đó bất ổn.

- Thấy chưa tôi đã nói rồi tất cả là do cô ta làm!

Cô quản lí lớn giọng nói.

- Chưa, cô chưa thể kết luận như vậy được vì trên đây không ghi được hình Như Nguyệt xé chiếc váy.

Cậu dùng ánh mắt sắc nhọn mà nhìn cô quản lí kia, cậu đây còn chưa nghi ngờ nhỏ thì không ai được vu oan cho nhỏ trừ khi có chứng cứ rõ ràng. Hần

suy nghĩ gì đó rồi liền đến cầm chiếc váy bị xé ra kia lên coi rồi sờ lại bộ trang phục mình đang mặc, mọi người ngạc nhiên trước hành động của hắn.

- Cậu đang làm gì vậy?

Đại Phong lên tiếng thắc mắc vì hành động của hắn.

- Chất liệu những bộ trang phục này là hàng nhái.

- Cậu...cậu nói gì hàng nhái???

Bà Như kinh ngạc.

- Đúng vậy, những chất liệu này rất thô sơ sợi tơ lại kém chất lượng. Không hề đủ tiêu chuẩn.

hắn lí giải, việc hắn biết được đây là hàng nhái là do hắn có một người chị là nhà thiết kế trong số những nhà thiết kế hàng đầu của thế giới, nếu là một nhà thiết kế chuyên nghiệp thì điều đầu tiên là vải phải thuộc chất liệu cao cấp.

- Thảo nào mà Như Nguyệt lại nói mặc những bộ hôm qua rất khó chịu.

Cậu lúc này mới chợt nhận ra, trang phục hôm qua có phần khó chịu thật.

- Bà Như bình thường vật liệu của bà khi nhập về sẽ qua tay ai?

Cậu quay sang hỏi nhà thiết kế Thiên Như.

- Vì bận nhiều công việc nên ta đã để quản lí phụ trách làm việc đó nhưng khi thiết kế ta để kiểm tra kĩ không thể nào có chuyện hàng nhái được.

- Vậy chỉ có một điều để nghi ngờ nữa thôi là những bộ trang phục của bà đã bị người ta tráo đổi và làm nhái.

Hắn đưa ra suy luận cuối cùng, vậy thủ phạm chính là...

Bạn đang đọc truyện *Cô Hầu Gái Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29

- Vậy thủ phạm sẽ là...

Hắn và cậu quay sang nhìn cô quản lí kia.

- Anli thủ phạm tráo đổi những thiết kế của tôi là cô phải không?

Bà Thiên Như tức giận đi tới hỏi cô ta, bao năm qua làm việc bà Như rất tin tưởng trách nhiệm trong công việc của Anli vậy mà...

- Đừng vu khống! Bà Như bà phải tin tôi, tôi không hề làm việc đó.

Đến giờ phút này rồi cô ta vẫn còn mặt dày mà cãi.

- Anli những bộ thiết kế luôn được đặt trong phòng tôi mà chìa khóa phòng chỉ có hai tôi một và cô một, giờ cô muốn tôi phải tin cô sao đây.

Bà Như thấy vọng nhìn Anli đây là người mà bà đã rất tin tưởng hay sao?? Anli của ngày xưa đâu rồi? Một cô gái trẻ tận tụy vì công việc, luôn quan tâm tới sức khỏe của bà... Anli ngày xưa đã mất rồi.

- hahaha! đúng chính tôi là người đã làm nhưng tất cả chỉ để trả thù bà mà thôi.

Anli không còn đường cãi cũng tự nhận tội, nhưng việc cô ta làm cũng có lí do.

- trả thù?

Bà Như ngờ ngạc nhìn Anli chẳng nhẽ cô là...

- Anli cô là con gái của Kiều Anh!

Kiều Anh người đã bị bà Như đánh bại trong cuộc thi thiết kế 10 năm về trước, lúc đó 2 người được chọn vào vòng chung kết là bà Như và bà Kiều Anh nhưng chỉ có một người dành chức vô địch và người đó chính là bà Như.

- giờ bà mới nhận ra sao? 20 năm về trước vì bà mà mẹ tôi mất đi người mình yêu vì bà mà mẹ tôi đã không thể giành chức vô địch.

Anli khinh bỉ con người này, 20 năm về trước mẹ cô luôn coi bà Như là một người bạn thân nên mới giới thiệu người chồng sắp cưới của mình cho bà Như biết nhưng ai ngờ rằng sau buổi gặp mặt đó hai người họ lại luôn qua lại với nhau...sau đó trước ngày cưới người đàn ông kia đã đòi hủy hôn chỉ vì đã không còn yêu Kiều Anh nữa. Kiều Anh đau đớn khi người mà bà yêu đã thích người bạn thân nhất của bà và người đàn ông đó đã từ bỏ đứa con bà đang mang trong bụng- chính là Anli. 20 năm một khoảng thời gian thật dài nhưng khoảng thời gian đó lại không thể xoa dịu đi sự thù hận trong lòng cô gái kia, điều gì lại khiến Anli căm thù bà Như đến như vậy?

- Anli mọi thứ không như những gì cô nghĩ đâu, hãy nghe tôi...tôi sẽ giải thích rõ cho cô hiểu.

Bà Như nhìn Anli cố giải thích, đúng thật những gì xảy ra với Kiều Anh và Anli là do lỗi của bà...

- Tôi không muốn nghe lời giải thích từ kẻ nói dối như bà hôm nay nhất định tôi phải trả thù cho mẹ tôi, chỉ vì bà mà mẹ tôi đã lâm bệnh mà qua đời. Chỉ vì bà tôi đã phải trở thành trẻ mồ côi không cha không mẹ.

Anli khóc cô khóc trong đau đớn, khóc nhớ thương người mẹ đã mất cô sinh ra mà không có vòng tay của cha lớn lên thiếu mất tình thương của mẹ.

Nói rồi cô lấy ra một con dao đã chuẩn bị sẵn vốn định đâm bà Như nhưng ngay lúc đó nhỏ lại chạy tới đỡmay mắn là nhỏ chỉ bị thương ở tay, thấy vậy cậu gạt con dao khỏi tay Anli ra. Mọi người ai cũng hết hoảng ngay cả Mỹ Lệ cô ta cũng không lường trước được điều này, vốn cô chỉ là lợi dụng Anli để đổ tội cho nhỏ ai ngờ...

- Chuyện này đâu liên quan tới các người!

Anli căm hận nhìn nhỏ một tay đang cầm lấy vết thương rỉ máu kia, cậu nhìn nhỏ lo lắng.

- Nguyệt, cậu không sao chứ?

- Tôi không sao đâu, Phong cậu đừng quá lo lắng.

nhỏ nhìn cậu cười mỉm chứ thật ra cậu biết thừa nhỏ đang rất đau, cái tội khó bảo này mãi mà không thay đổi.

- Anli tôi không biết chuyện gì xảy ra giữa cô và bà Như nhưng Anli à hận thù nên côi chứ không nên cọt. Hãy biết tha thứ để tâm hồn mình được thanh thản hơn đi.

nhỏ cố khuyên can Anli nhưng có vẻ đã phản tác dụng.

- Cô thì biết cái gì, cô biết bao năm qua tôi đã phải sống trong đau đớn như thế nào không hả? người mẹ tôi yêu thương nhất cứ thế rời bỏ tôi mà đi...cô có hiểu không? mấy người làm sao mà hiểu được chứ.

Nhỏ cả người run lên từng đợt Anli vẫn là may mắn hơn nhỏ...thấy biểu hiện của Như Nguyệt cậu thấy nhói trong tim từ bé nhỏ vốn đã không còn cha mẹ chỉ còn lại tình thương mà những người giúp việc khác trong nhà dành cho, cậu biết nhỏ khát khao được có cha mẹ nhưng vẫn luôn tỏ ra mạnh mẽ để không ai phải lo lắng.

- Anli thế giới này rộng lắm..không chỉ có mình cô là người đau khổ nhất đâu, ai cũng có nỗi khổ riêng cho mình. Có biết bao người còn gặp những chuyện bi thương hơn cô vì vậy đừng côi thù hận trong mình nữa nó chỉ làm cô đau thêm thôi...

Dường như những điều nhỏ nói với Anli nó không đáng để nghe thì phải, cô nhất quyết đòi giết bà Như trả thù cho mẹ nhưng ngay sau đó thôi cảnh sát đã tới và đưa Anli đi buổi chụp hình bị hoãn lại bà Như thì vẫn còn đang rất sốc trước những chuyện mà xảy ra, số trang phục bị đánh tráo đã được tìm thấy trong nhà Anli. Cuộc sống này thật quá nhiều điều trớ trêu, quá khứ có thể sẽ rất đau buồn nhưng chẳng nhẽ lại nói rằng “hãy quên nó đi” không. Con người t. thực ra không bao giờ quên được điều gì cả...Chỉ là họ đã tìm ra cách tốt hơn để đối xử với quá khứ mà thôi.

Nhỏ ngay sau khi Anli bị bắt thì lập tức cậu lấy xe đưa đến bệnh viện may chỉ là vết thương nhẹ chứ nếu nhỏ bị sao thì hai ông tướng kia sẽ ngồi tự kỉ cả ngày mất. Còn với cô thì tất nhiên là chỉ tức thêm thôi lần này không chỉ không vu oan được cho nhỏ mà khiến cậu ngày càng quan tâm nhỏ hơn.

T/g: hihi dạo này bạn hk ghé quá đôi lúc mới vào đánh được một chút hum nay tranh thủ đầu tháng đăng chap mới lun, mong mina đừng bỏ truyện tui nha! iu iu mina nhiều lắm!

Bạn đang đọc truyện *Cô Hầu Gái Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29-2: NGOẠI TRUYỆN 1☐: Đại Phong Tự Truyện

t/g: hể nhô các độc giả thân iu thì học kì xong rồi thoải mái quá tính đăng chap từ mấy hum trước nhưng...sự quyến rũ của truyện và phim đã lôi kéo mình, hum nay không còn gì xem với đọc nữa nên mới ngồi đăng chap sorry mấy bạn độc giả!

NGOẠI TRUYỆN 1☐: Đại Phong Tự Truyện.(phần này để anh nam chính của chúng ta tự kể nhao! Ai đồng ý để ngoại truyện sau là Nam tự truyện thì biểu quyết nha!!♥≡)

Sinh ra tôi đã là một thiếu gia của cả một tập đoàn lớn, từ nhỏ cũng đã mang trong mình một trọng trách lớn. Tôi còn nhớ ba vẫn luôn nói với tôi rằng:" Đại Phong, con phải học thật giỏi sau này lớn lên con sẽ là chủ của tập đoàn này". Tôi luôn nghe theo ba cố gắng học hỏi hơn bất kì ai chỉ vì tương lai sau này tôi sẽ lãnh đạo cả một tập đoàn lớn, cho tới khi tôi gặp được cô ấy- người con gái với nụ cười khiến ai nhìn cũng cảm thấy thật ấm áp. Tôi cùng cô ấy lớn lên, cùng cô ấy cười, cùng cô ấy khóc...đường như tình bạn mà tôi dành cho cô ấy đã vượt qua giới hạn. Tôi thích cô ấy, thích nụ cười ấm áp kia, thích sự tinh nghịch ở cô nhóc ấy, thích mái tóc dài mà mượt mà, thích ánh mắt mỗi khi cô ấy nhìn tôi và thích nhất là mỗi lần nghe cô ấy hát.

- Như Nguyệt cậu hát thật hay!

Mỗi lần nghe cô ấy hát tôi cảm giác mọi thứ thật nhẹ nhàng thoải mái, giọng hát của cô ấy êm ái mà trong sáng. Cô ấy nói với tôi rằng ước mơ của cô ấy chính là có thể đứng trên sân khấu mang tiếng hát của mình tới mọi người. Ước mơ ư?? tôi chưa bao giờ nghĩ tới điều đó, ước mơ của tôi là gì? tôi vẫn luôn suy nghĩ suốt tôi mong muốn được làm gì và ước mơ của tôi. Và cho tới khi tôi gặp được người anh họ, anh ấy là một diễn viên nổi tiếng khi nhìn anh ấy tôi thấy xung quanh tỏa ra những tia sáng rực rỡ, tôi đã xem biết bao bộ phim do anh đóng phải công nhận rằng tài diễn xuất của anh ấy rất tốt. Từ lúc đó tôi đã thực sự tìm ra ước mơ cho chính mình...tôi muốn trở thành một diễn viên tài giỏi giống anh, muốn mang tới người xem những điều thú vị.

Năm đó, ba mẹ bỗng lại đưa tôi qua Mỹ nghe nói nếu tôi qua đó học tương lai của tôi sẽ tốt hơn...tôi sẽ phải xa Như Nguyệt. Khoảng thời gian không có cô ấy thực sự mọi thứ xung quanh rất tẻ nhạt, tôi nhớ cô ấy...tôi giấu nỗi nhớ đó vào trong tim cố gắng học tập, tôi nén ba mẹ để học làm diễn viên. Và cứ thế thời gian cũng trôi đi thật nhanh tôi nộp đơn vào học viện ngôi sao rồi về nước lúc đó người đầu tiên mà tôi nghĩ đến chính là cô ấy. Khi trở về rồi tôi muốn bên cạnh cô ấy mãi thôi muốn nói cho cô ấy nghe cảm xúc bao lâu nay của tôi. Nhưng nào ngờ cơ chứ tôi vì mẹ mà phải chấp nhận hôn ước với người con gái mà mình không yêu, tôi chỉ coi cô gái đó như em gái không hơn không kém...có phải chính vì điều đó mà khoảng cách giữa tôi và Như Nguyệt ngày một xa hơn. Nhiều lúc tôi tự hỏi rằng liệu Như Nguyệt có tình cảm giống tôi không??? Dù chỉ là một chút tình cảm nhỏ bé thôi...liệu trong trái tim cô ấy tôi là gì??

*****

t/g: lâu lâu ms ngồi viết phần ngoại truyện này để khởi động đã ☐ ngoại truyện viết có nhầm nhưng mong mina thông cảm sẽ cố gắng cải thiện cách viết hơn. Mong mina hãy cmt và ủng hộ nhiệt tình nha!!!♥♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Cô Hầu Gái Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Giáng sinh và kỉ niệm

Việc nhỏ bị thương đã làm chậm kế hoạch của chuyến lưu diễn mà giáng sinh cũng đã đến tiết trời đã chuyển lạnh. Từ lúc nhỏ bị thương cậu vẫn luôn bên cạnh để mà chăm sóc cho nhỏ. Cô thì về mặt cứ tươi cười giả vờ lo lo lắng nhưng trong tâm vẫn luôn tính kế tiếp theo để mà hãm hại nhỏ. Giáng sinh kết thúc cũng là lúc chuyến lưu diễn của nhóm sẽ kết thúc, hôm nay mọi người sẽ tới thành phố A để biểu diễn cho giáng sinh. Đúng như kế hoạch lần trước đã định sẵn sau buổi biểu diễn cả nhóm sẽ tổ chức bữa tiệc nhỏ, việc này khiến nhỏ vô cùng háo hức. Khắp thành phố A hôm nay đã tràn ngập không khí của ngày lễ giáng sinh những cây thông được trang trí lộng lẫy, những ông già noel vui cười cùng chiếc chuông trên tay, mọi người tấp nập mua đồ chuẩn bị cho đêm Noel, chắc hẳn với những cô bé cậu bé thì rất mong chờ những món quà.

- Được rồi chúng ta tập tới đây thôi mọi người hãy nghỉ ngơi chuẩn bị cho tối nay nha!

Biên đạo nhảy thu dọn đồ rồi đi, bốn người kia thì cả người đổ mồ hôi, đêm nay là đêm cuối cùng rồi không thể lơ là được.

- Như Nguyệt chúng ta vẫn còn khoảng thời gian này từ giờ tới tối nữa cậu muốn đi đâu không?

Cậu quay sang hỏi nhỏ.

- Có chứ, nhưng...liệu có được không? quản lí sẽ lại nổi con nôi đình đó.

- không sao tôi có cách mà!

Cậu cam đoan. Cuộc trò chuyện giữa hai người đã được ai đó nghe hết " Grừ, được lắm tôi sẽ không để hai người vui vẻ đâu". Hắn nhìn cô có vẻ hắc

cũng đã bắt đầu để ý tới cô hơn, nhất định hẳn sẽ không để ai làm tổn thương nhỏ...cho dù có ra sao, cho dù nhỏ không hề thích hẳn nhưng hẳn vẫn luôn dõi theo và bảo vệ cho nhỏ.

Nhỏ về phòng thay đồ rồi theo điểm hẹn mà tới chỗ cậu. vừa tới một con hẻm nhỏ vị một lực mạnh kéo vào đang định la lên thì nhỏ lại bị bịt miệng.

- suýt là tôi!

cậu đội một cái mũ lưới trai che bớt khuôn mặt nhưng nhỏ vẫn nhận ra giọng nói của cậu. thấy nhỏ đã im lặng cậu mới bỏ tay ra.

- Mau đội nó vào!

Cậu đưa cho nhỏ một bộ tóc giả, nhanh chóng nhỏ cũng đội vào.

- Cậu chắc là không sao chứ?

Nhỏ vẫn lo sẽ bị fan nhìn thấy và báo chí sẽ là ầm ĩ lên cho coi.

- vậy là cậu muốn ngồi im trong phòng hay ra ngoài vui chơi.

với một người như nhỏ vui chơi phải đặt lên hàng đầu sao thể bỏ qua. được. Đi chơi thì vui nhưng làm người nổi tiếng cũng thật khổ quá đi dù là một hành động nhỏ cũng đã được đưa ngay lên báo...nhưng cũng không thể bỏ qua dịp đặc biệt này được. A nhỏ thật không biết làm sao đây.

- Được đi thì đi!

cuối cùng không thể chối bỏ nỗi mong muốn đi chơi nhỏ cùng cậu leo lên em rông sắt dừng mảnh gầm gừ nhanh chóng phi thẳng tới trung tâm thành phố. Bây giờ đang là buổi chiều, mà chiều mùa đông trời nhìn âm đạm không gay gắt sáng chói nóng bức như chiều mùa hè nhưng như vậy là khiến cho khung cảnh ở trung tâm thành phố thật lung linh với những ánh đèn lấp láy, cùng sự đông đúc tấp nập của bao người. Điểm dừng chân đầu tiên của hai người là trung tâm mua sắm muốn có tiệc phải có đồ chứ bộ.

- Trước tiên chúng ta sẽ đi mua chút đồ ăn vặt, tiên lên nào!!!

nhỏ hào hứng

- Trẻ con sao mà mua đồ ăn vặt mở tiệc.

- Tiệc đêm tại nhà chứ đâu phải tiệc sang trọng. đã mở tiệc phải có đồ ăn vặt thế mới có không khí.

Cái chủ nghĩ lí tưởng gì vậy, cậu lắc đầu ngán ngẩm nhìn nhỏ cái tính ham ăn vẫn vậy chả thay đổi chút nào. Nhớ lại hồi xưa mỗi lần mà chia đồ ăn thì nhỏ lúc nào cũng đòi đứng ra chia miệng thì cứ nói sẽ chia công bằng ai ngờ nhỏ 7 cậu 3. Sau khi thu mua hết những gì cần mua nào là bim bim, thịt bò khô, khoai chiên giòn,...thêm mấy cái đùi gà tươi ngon về chiên thì nhỏ mới luyến tiếc rời khỏi thiên đường đồ ăn mà tới khu giải trí. Chơi đã đòi rồi nhỏ kéo cậu qua quán nước mua hai cốc trà sữa nóng hổi rồi hai người qua ngồi ở cái ghế gần đó.

- Lâu lắm rồi mới được chơi đã đòi như vậy.

- Vui không?

Cậu hỏi nhỏ mặt dù cái vẻ mặt sung sướng kia đang thể hiện rất rõ.

- Vui lắm, điều này khiến tôi nhớ về hồi nhỏ cũng vào Noel này chúng ta cùng nhau trốn đi chơi.

Bao kỉ niệm vui về năm đó cứ như thước phim dài mà hiện lại về kí ức hai con người kia. Cậu cũng thật nhớ khoảng thời gian đó, được ở bên cạnh nhỏ chỉ vậy thôi đã đủ để khiến cậu hạnh phúc rồi.

~~~~~
- Ta nói rồi sau này người con phải lấy là Mỹ Lệ.

ba cậu lớn tiếng.

- con cũng đã nói rồi đời này kiếp này con cũng chỉ coi cô ấy là em gái mà thôi.

cậu từ chối hôn ước với Mỹ Lệ nhất quyết không đồng ý.

- Tiểu Phong ba con làm vậy là vì con với lại Mỹ Lệ là một cô bé tốt có gì lại không được. Nghe mẹ đi con hãy mở lòng mình với con bé.

Mẹ cậu ra sức khuyên can đứa con trai bướng bỉnh này.

- Mẹ con nói rồi cô ấy chỉ có thể là em gái con mà thôi.

- con...

Bà Phương chưa kịp nói gì con đau tim của bà lại phát tác, ba cậu nhanh chóng cho gọi bác sĩ tới nhà. Sau khi mẹ cậu qua con nguy kịch thì liền tìm gặp cậu ngay,...

- Tiểu Phong...sức khỏe của mẹ không tốt...con hãy cho Mỹ Lệ cơ hội có khi trái tim con sẽ mở lòng với con bé...coi như mẹ cầu xin con đi..

Nhìn người mẹ mình yêu thương khuôn mặt trắng bệnh giọng nói thều thào khiến cậu phải đau lòng nhưng cậu không thể làm vậy trái tim cậu đã chứa đựng hình ảnh của nhỏ rồi...Cũng không thể khiến mẹ phải buồn lòng mà khiến bệnh càng tái phát lên cậu cũng đành đồng ý...

- Con có điều kiện, nếu như con vẫn không thể thích cô ấy và con đã có người mình thích thì mong ba mẹ hãy hủy hôn ước.

++*+*+*+*+*+*+*+*+*+*+*+*+*+*

Chính vì cái điều này nên cậu mới tùy ý để cô cứ ngày càng bám theo mình mà không nói gì...Nhìn nhỏ cậu cảm thấy mình ngày càng hèn nhát, thật tồi tệ nhưng cậu cả đời này chỉ yêu một mình nhỏ tuyệt đối không có người thứ 2.

Bạn đang đọc truyện *Cô Hầu Gái Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.